

Witamy I Łódzką Konferencję Obrońców Pokoju!

Gen. numeru 21. 3 PR

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI) ŁÓDŹ, NIEDZIELA, 1 PAŹDZIERNIKA 1950 ROKU Nr 270

II Wojewódzka Konferencja Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Łodzi

Referat sprawozdawczy wygłosił sekretarz KW PZPR, Wacław Skrzypkowski — przew. Wojew. Komisji Kontroli Partyjnej, Mikołaj Stańczyk — kier. Wydz. Org. KW PZPR, Jan Szaniawski — przew. NIK w Łodzi, Henryk Skrzyński — czł. zarz. spółdzielni produkcyjnej w Andrzejowie, Eustachy Seniow — czł. Prezydium Wojew. Rady Narodowej, Genowefa Sikora — instr. Wydz. Kobięcego KW PZPR, Michałina Tatarakówna — sekretarz KW PZPR, Paweł Wojaś — I sekretarz KL PZPR, major Czesław Wojtala, Bolesław Wasiaś — sekretarz ORZZ.

Referat sprawozdawczy wygłosił I sekretarz KW PZPR tow. Leon Stasiak, dokonując krytycznej i samokrytycznej oceny dotychczasowej pracy wojewódzkiej organizacji partyjnej oraz nakreślając zadania na przyszłość.

Zbrani wielokrotnie przerywali referat tow. Stasiaka oklaskami i okrzykami na cześć Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Przewodzącego PZPR — tow. Bieruta oraz na cześć Choryżego Świątowego Obozu Pokoju — Generalissimusa Stalina.

W dyskusji zabrali głos towarzysze: Pagowski — sekr. podst. org. part. w „Borcu”, Banasiak — I sekretarz KM PZPR w Zgierz, Kwiat-

tek — przew. spółdzielni produkcyjnej w Grochowie, Urbanik — czł. egzekutywy KM w Pabianicach, Łyszkowski — przewodniczący Pow. Zarządu ZMP w Łowiczu, Pytel — nauczycielka z Łowicza, Skrzyński — członek Zarządu Spółdzielni w Andrzejowie, Henryk Kubicki — I sekretarz KM w Pabianicach, Softysiakowa — członek spółdzielni produkcyjnej w Studziankach (pow. Rawa), Leszczyński — racjonalizator z PFSJ w Tomaszowie, Goczek — I sekretarz KP w Brzezinach, Bok — instruktor Wydziału Rolnego KC PZPR, Pogoda — I sekretarz Komitetu Powiatowego w Łodzi oraz tow. Katarzyński — kier. Wydziału Rolnego KP w Kutnie.

Dyskutancki, rozwijając tezę, zawarły w referacie poruszyły w swych wypowiedziach szereg doniosłych zagadnień, do których w najbliższym czasie wrócimy.

W czasie obrad przybyła na salę liczną delegację młodzieży fabrycznej, wiejskiej i szkolnej w imieniu której harcerz Czesław Kunarski złożył Konferencji wśród burzliwych oklasków życzenia owocnej pracy dla dobra Polski Ludowej i Sprawy Pokoju.

W dniu dzisiejszym dalszy ciąg obrad.

W pierwszą rocznicę proklamowania Chińskiej Republiki Ludowej

Depesza Generalissimusa Stalina

PEKIN (PAP) — Jak donosi Agencja Nowych Chin, przewodniczący Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej Mao Tse-tung otrzymał od przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR Generalissimusa Stalina następującą depeszę z okazji święta narodowego Chin:

„Z okazji I rocznicy utworzenia Chińskiej Republiki Ludowej proszę przyjąć, Panie Przewodniczący, moje braterskie pozdrowienia.

Zyczę wielkiemu narodowi chińskiemu i Panu osobiście dalszych sukcesów w budowie niezależnych Chin Ludowo-Demokratycznych.

W depeszy Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin czytamy:

„Z okazji I rocznicy Chińskiej Republiki Ludowej Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego gorąco pozdrawia bratnią Komunistyczną Partię Chin — promotora i organizatora walki narodowo-wyzwoleńczej oraz wielkich historycznych zwycięstw narodu chińskiego.

Zyczymy Wam nowych sukcesów w walce o dalszą konsolidację Chińskiej Republiki Ludowej, w walce o pokój i demokrację.

Depesza Prezydenta Bieruta

WARSZAWA (PAP) — Z okazji święta narodowego Chin Ludowych Prezydent RP — Bolesław Bierut przesłał depeszę gratulacyjną treści następującej:

PAN MAO TSE-TUNG
Przewodniczący Centralnego Rządu Ludowego
Chińskiej Republiki Ludowej
P E K I N

PANIE PRZEWODNICZĄCY!

W dniu święta narodowego Chińskiej Republiki Ludowej przesyłam w imieniu narodu polskiego i własnym najserdeczniejszym pozdrowieniem dla narodu chińskiego i dla Pana osobiście.

Trwająca kilkadziesiąt lat uporczywa, bohaterka, nie cofająca się przed największymi ofiarami walka najlepszy synów i córek ludu chińskiego przeciwko imperializmowi i jego marionetkom była i jest przedmiotem szczególnego podziwu i gorącej sympatii narodu polskiego. Z taką samą sympatią naród polski śledzi wszystkie sukcesy narodu chińskiego w odbudowie i przebudowie kraju po wyzwoleniu spod jarzma imperialistycznego wycisku. Wspaniałe zwycięstwo narodu chińskiego dodaje otuchy wszystkim narodom walczącym o swe wyzwolenie. Zwycięstwo to jest olbrzymim wkładem w walkę o pokój, prowadzoną przez światowy obóz postępu i demokracji pod przewodnictwem wielkiego Związku Radzieckiego.

Dań, kiedy bohaterki narodu chińskiego zajęły należne mu miejsce w wielkiej rodzinie wolnych narodów świata i kiedy podjął gigantyczny wysiłek budowy ustroju sprawiedliwości społecznej, naród polski przesyła mu życzenia dalszych wspaniałych sukcesów w walce o wyzwolenie reszty swego terytorium oraz realizację stojących przed nim zadań dla utrwalenia pokoju i demokracji.

(—) BOLESŁAW BIERUT

Podobną depeszę skierowali również: Premier Józef Cyrankiewicz i kierownik MSZ dr Stanisław Skrzyszewski.

Prezydium II Wojewódzkiej Konferencji PZPR w Łodzi

W dniu wczorajszym w sali „Ogni ska” rozpoczęły się obrady II Wojewódzkiej Konferencji PZPR z udziałem 220 delegatów liczących zaproszonych gości.

Na konferencję przybyli przewodniczący pracy i członkowie spółdzielni produkcyjnych, działacze społeczni, przedstawiciele Odrzuczonego Wojska Polskiego, robotnicy PGR oraz chłopcy pracujący.

W pracach Konferencji wzięli udział: członek Biura Politycznego KC PZPR tow. Adam Rapacki, członek Biura Organizacyjnego KC i kierownik Wydziału Kadr KC PZPR tow. Julian Tokarski oraz członek KC i zastępca kierownika Wydziału Organizacyjnego KC PZPR tow. Antoni Alster.

Obrady zajął I sekretarz KW PZPR tow. Leon Stasiak, po czym nastąpił wybór prezydium, do którego weszli towarzysze:

Adam Rapacki — członek Biura Politycznego KC PZPR, Julian Tokarski — członek Biura Organizacyjnego KC PZPR, Antoni Alster — członek KC PZPR, Władysław Borzycki — kier. Wydz. Kadr KW PZPR, Eugeniusz Chępczak — dyr. Łódzkiej Szk. Partyjnej, Irena Duniakowa — kier. Wydz. Kobięcego KW PZPR, Józef Gasior — I sekr. KP Rawa Maz., Bolesław Krzywiński, Zenon Kryński — z-ca przew. Prezydium Wojew. Rady Narodowej, Antoni Kubicki — sekretarz KW PZPR, Leokadia Karasińska — robotnica PFSJ w Tomaszowie, Wiktoria Kipigroch — przed. pracy F-ki Mebli Radomsko, Maria Kowalska — czł. spółdzielni produkcyjnej Wilkowie, Piotr Kwasik — I sekr. KP Radomsko, Józef Olapa — przed. pracy PFSJ Nr 1, Ryszard Chałasiński — kier. Wydz. Org. Wojew. Zarz. ZMP, Helena Jańczakowa — II sekr. KM Ozorków, Jan Jackowski — I sekr. podst. org. partyjnej PZPW Nr 31, Władysława Janusowa — czł. spółdz. produkcyjnej w Kamionie, Jan Grudziński — sekr. KL PZPR, Włodzimierz Ley, Wiktor Lemiesz — red. nac. „Głosu Robotniczego”, Marian Minor — przew. Prezydium MRN, Józef Michalkiewicz — przew. Wojew. Zarz. ZMP, Stanisława Morawska — przewodnicząca pracy z PGR Dąbrowa Wielka, Natalia Myśliwiec — przewodnicząca pracy PZPB Pabianice, Jadwiga Matyszkiewicz — przew. ZMP Piotrków, Władysław Nieśmiałek — sekr. KW PZPR, Mikołaj Olszewski — sekr. KW PZPR, Czesław Pabisiaś — sekretarz Prezydium Wojew. Rady Narodowej, Stefan Rurawski — przed. pracy L-1 (Pabianice), Leon Stasiak — I se-

krętu przez robotników huty „Pokój” wezwanie do uczczenia czynu produkcyjnym 33 rocznicę Rewolucji Październikowej i II Świątowego Kongresu Pokoju, zostało z entuzjazmem przyjęte przez masę pracującą Łodzi i województwa łódzkiego. Bez przerwy napływają meldunki o zobowiązaniach masowo poświadczanych przez poszczególnych robotników i całe załogi wielu zakładów pracy.

ZPW im. Gwardii Ludowej

Odświętnie i uroczysto było wczoraj na zebraniu załogi ZPW im. Gwardii Ludowej, gdy podejmowano zobowiązania dla uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej i II Świątowego Kongresu Pokoju. Raz po raz wznosiły się okrzyki na cześć pokoju, na cześć Towarzysza Stalina i Tow. Bieruta.

Robotnicy w imieniu całej załogi i swoim własnym podejmowali zobowiązania dla uczczenia rocznicy Rewolucji Październikowej i II Kongresu Pokoju.

Przedownik pracy tow. Wacław Morawiec w imieniu przedłożył wózkowej zobowiązań się do utworzenia 12 zespołów najwyższej jakości.

Przedownica pracy tow. Helena Fronczak zobowiązała się opiekować młodzieżą, nie wykonującą swych baz. Tow. Weronika Jezior-ska postanowiła całkowicie wyeliminować zle wzięcia pęków. Słusznie tow. Głowacki zobowiązał się wykonać 15.000 nitów miedzianych w 12 dni, zamiast w 15.

Wszystkie zobowiązania zostały ujęte razem w uchwałonej jedno-myślnie rezolucji, która m. in. stwierdza, że zespół młodzieżowy sortowni podnieście wydajność pracy o 5 proc., prania zmniejszył postój przy myciu płuczek o 15 minut, i poczynił oszczędności na oliwie i pasach deblicowych. Farbiarnia dokona znacznych oszczędności na racjonalnym spalaniu surowca i zwiększeniu produkcji barwienia oraz dzięki zmniejszeniu ilości odpadków. Czesalnie zobowiązują się wyrobić w październiku 1.500 kg przędzy ponad plan. Oddział mechaniczny przyspieszy szereg remontów.

Opólna wartość zobowiązań, podjętych przez załogę ZPW im. Gwardii Ludowej, wynosi za październik 64.291.416 zł., zaś do końca roku — 88.663.468 zł.

Kolejarze

Kolejarze stacji Łódź Kaliska przybyli licząc do święticy, aby odpowiedzieć na wezwanie załogi huty „Pokój”.

Cała robotnicza Łódź odpowiada na wezwanie załogi huty „Pokój”

witając czynem 33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji i II Świątowy Kongres Pokoju

Jako pierwszy zabiera głos tow. Alojzy Pięta, który w imieniu bratniej załogi huty „Pokój” w warsztatowej naprawie silnika samochodowego, za pewniając w ten sposób oszczędność w wysokości 21.600 zł.

Tow. Król zobowiązał się wraz z swoją załogą wyremontować 5 wózków bagażowych, uprządkować tory warsztatowe i przygotować teren pod budynki gospodarcze, oszczędzając w ten sposób 79.520 złotych.

Oddział mechaniczny zobowiązał się wykonać Plan 6-letni o rok wcześniej.

Poważne zadania podjęły załogi trzech parowozów — PT 47-135, PT 47-124 i PT 47-10. Załogi tych parowozów dzięki przedłużeniu czasu przejazdów między naprawami średnimi i odpowiedniej konserwacji parowozów przysporzą Państwu 1.764.250 zł. oszczędności.

Opólna wartość zobowiązań, podjętych przez pracowników Łodzi-Kaliskiej, wynosi 3.691.130 złotych.

(Dalszy ciąg na str. 2-iej)

Pierwsza Łódzka Konferencja Obrońców Pokoju rozpoczyna dziś swe obrady

Dzisiaj w sali teatralnej ORZZ w Łodzi przy ul. Traugutta 18 rozpoczyna się obrady I Łódzkiej Konferencji Obrońców Pokoju. Tematem obrad, w których wezmą udział uczestnicy Kongresu Pokoju oraz delegaci wybrani w sierpniu na dzielnicowych konferencjach obrońców pokoju, będą uchwały podjęte przez I Polski Kongres Pokoju.

Przewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju ob. prof. Jan Dembowski wygłosi referat pt. „Zadania naszego ruchu w świetle uchwały I Polskiego Kongresu Pokoju”.

Sprawozdanie z przebiegu prac ogólni ruchu obrońców pokoju na terenie naszego miasta złoży sekretarz Łódzkiego Komitetu Obrońców Pokoju ob. Maria Gorgolewska. Po dyskusji nad referatem i sprawozdaniem odbędą się wybory nowych

władz Łódzkiego Komitetu Obrońców Pokoju.

Łódzka Konferencja Obrońców Pokoju otwiera na terenie naszego miasta nowy etap prac ruchu obrońców pokoju. W najbliższym czasie rozpocznie się prowadzona na szeroką skalę akcja zapoznawania szerokich mas społecznych z przebiegiem obrad i uchwałami Polskiego Kongresu Pokoju. Jednocześnie w związku ze zbliżającym się II Świątowym Kongresem Pokoju, na masowych zebraniach zostanie omówiona walka w obronie pokoju prowadzona na całym świecie.

Zebrań odbywać się będą w każdej gromadzie wiejskiej, w każdym

zakładzie pracy, w szkołach i w komitetach blokowych. Delegaci uczestniczący w Kongresie Pokoju i uczestnicy Konferencji Łódzkiej zapoznawać będą zebranych z uchwałami Kongresu Pokoju i zadaniami, jakie stoją przed polskim Ruchem Obrońców Pokoju.

Przed aktywnym ruchem Obrońców Pokoju w Łodzi, który dziś rozpoczyna obrady, stoją wielkie i poważne zadania niesienia w najszersze masy prawdy o pokoju.

Aktywiści Ruchu Obrońców Pokoju, przystępującym dzisiaj do swych doniosłych prac, życzymy jak najbar-dziej owocnych obrad.

Milionowe nakłady Historii WKP(b)

w języku polskim

WARSZAWA (PAP) — Dnia 1 października br. mija 12 lat od chwili wyjścia z druku pierwszego wydania „Historii Wschowzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików). Krótka Kurs”.

Dzielo to, które zawiera bogate doświadczenie walk robotników i chłopów Związku Radzieckiego o socjalizm stało się nieodzownym przewodnikiem dla polskich mas pracujących, walczących o zbudowanie socjalizmu w kraju.

„Historia WKP(b)” wyszła w Polsce w kilku nakładach i osiągnęła w

końcu 1949 r. 1.350.000 egzemplarzy. Pierwsze 100 tysięcy egzemplarzy wydanych w 1948 r. rozeszły się z szybkością, z jaką żadne dotychczas w Polsce dzieło i książka nie rozpowszechniły się. Również szybko zostały wykupione przez masę pracującą, przez młodzież studującą i pracującą inteligencję następnego wydania, liczące po 100 i 50 tys. egzemplarzy. Wszystkie nakłady są wyczerpane.

Obecnie „Książka i Wiedza” przygotowuje nowe wydanie „Historii WKP(b)”, w nakładzie 100 tys. egzemplarzy.

Umacnia się front pokoju

Niemiecka Republika Demokratyczna - członkiem Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej

BERLIN (PAP) — Rząd Tymczasowy Niemieckiej Republiki Demokratycznej zwrócił się niedawno do rządów krajów, należących do Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej z prośbą o przyjęcie Niemieckiej Republiki Demokratycznej do Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, ciałając jednocześnie, że zgadza się całkowicie z zasadami, na których

opiera się Rada. Rządy wszystkich państw należących do Rady po rozpatrzeniu prośby Rządu Tymczasowego Niemieckiej Republiki Demokratycznej wyraziły zgodę na przyjęcie NRD do Rady i tym samym Niemiecka Republika Demokratyczna stała się członkiem Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

Ciężkie walki obronne w Seulu

Kontrotropowiec amerykański rozbija się u wybrzeży Korei

PEKIN (PAP) — W sobotnim komunikacie wieczornym dowództwo na czele Koreańskiej Armii Ludowej donosi, że oddziały Armii Ludowej w dalszym ciągu prowadzą na wszystkich frontach ciężkie walki z nieprzyjacielem.

Wojska amerykańskie, które wbiły się kinem w linie obronne Seulu, po otrzymaniu posiłków w ludziach i sprzęcie wojennym podejmują ciężkie ataki. Jednostki Armii Ludowej, broniące Seulu, pod naciskiem przeciwnych sił nieprzyjacielskich wspartych przez ciężki i lotnictwo wyczołgały się i toczą walki na północnych i wschodnich krańcach miasta.

W ciągu 29 i 30 września oddziały Armii Ludowej, broniące Seulu, przy aktywnej i ofiarnej pomocy ludności miasta położyły trupem w walkach ulicznych około 1.900 żołnierzy i oficerów nieprzyjacielskich oraz zniszczyły wiele sprzętu wojennego.

NOWY JORK (PAP) — Ministerstwo marynarki USA podało oficjalnie do wiadomości, że 27 września na morzu Japońskim u wybrzeży Korei północnej kontrotropowiec amerykański o pojemności 2.200 ton natknął się na minę. W wyniku eksplozji 9 marynarzy zginęło, 10 odniosło rany, a 5 zginęło bez wieści.

Komunikat

Wojewódzki Komitet Obrońców Pokoju w Łodzi zawiadamia, że dnia 2 października br. o godz. 10. odbędzie się w sali konferencyjnej ORZZ w Łodzi, ul. Traugutta Nr 18, pokój 209, odprawa przewodniczących Powiatowych i Miejskich (wydzielonych) Komitetów Obrońców Pokoju województwa łódzkiego. Sprawy bardzo pilne. Obecność przewodniczących obowiązkowa.

„Pragnę pracować dla nauki i pokoju” Prof. Leopold Infeld powrócił do ojczyzny

WARSZAWA (PAP) — W dniu 30 bm. powrócił na stałe do kraju słynny uczyony, jeden z najwybitniejszych w świecie teoretyków w dziedzinie fizyki matematycznej i matematyki stosowanej — prof. Leopold Infeld.

Znakomity uczyony obejmie katedrę na Uniwersytecie Warszawskim oraz weźmie czynny udział w przygotowaniach do I Kongresu Nauki Polskiej.

Na lotnisku powitali uczony: w imieniu ministra Szkół Wyższych i Nauki — dyrektor departamentu nauki dr W. Michajłow, z ramienia Wydziału Nauki Komitetu Centralnego PZPR — tow. T. Bratkiewicz oraz przedstawiciele Ministerstwa Szkół Wyższych i Nauki, Komitetu Obroncy Pokoju, Biura i Kongresu Nauki Polskiej, Państwowego Instytutu Matematycznego i Uniwersytetu Warszawskiego.

„Jestem szczęśliwy — powiedział prof. Infeld w rozmowie z przedstawicielem PAP — że jestem w Polsce, tym razem już na dobre. Powróciłem do kraju, gdyż pragnę pracować dla nauki i pokoju”.

Prezes Akademii Nauk ZSRR prof. Sergiusz Wawilow — członkiem Polskiej Akademii Umiejętności

KRAKÓW (PAP) — W związku z wyborem prezesa Akademii Nauk ZSRR prof. Sergiusza Wawilowa na członka czynnego, zagranicznego Polskiej Akademii Umiejętności, prof. Wawilow przesłał do sekretarza generalnego PAU depeszę, w której dziękuje za zaszczytny wybór.

Zapowiedź strajku powszechnego w Austrii

WIEDŃ (PAP) — W sobotę odbyła się w Wiedniu ogólnoaustriacka konferencja członków rad zakładowych z udziałem przedstawicieli zakładów robotniczych z wszystkich zakładow przemysłowych i przedsiębiorstw Austrii.

Na konferencji postanowiono wyświadczyć pod adresem rządu ultimatum, domagające się: 1) zniesienia przewidzianego układem podwyżki cen lub podwyższenia płac robotniczych oraz 2) wprowadzenia ustawowej kontroli cen.

O ile do wtorku, dnia 3 października, rząd austriacki nie udzieli pozytywnej odpowiedzi na powyższe ultimatum, w środę, 4 października rozpocznie się w całej Austrii strajk powszechny.

Migawki z obrad II KONFERENCJI WOJEWÓDZKIEJ PZPR W ŁODZI

„Dzień dzisiejszy jest wielką uroczystością i świętem w życiu naszej organizacji partyjnej” — oświadczył jeden z dyskusantów na wczorajszych obradach II Konferencji Wojewódzkiej PZPR w Łodzi.

Prawde tych słów odczuwano się już przy wejściu do oświetlonej udekorowanego gmachu „Ogniska”, czytano się ją w pełnym skupieniu uroczystego nastroju, jaki panował na sali konferencyjnej.

„Powodzenie sprawy zależy od pracy organizacyjnej, od organizacji walki o wcielenie w życie linii Partii, od właściwego doboru ludzi, od kontroli wykonania uchwał organów kierowniczych...” — te słowa na transparentach, rozpoczęły w górę poprzecz całą szerokość sali obrad, przypominając za brany m. in. o doniosłych zadaniach, jakie w okresie między I a II Konferencją postawiły przed wojewódzką organizacją partyjną uchwały naszego Komitetu Centralnego. Głównym osiągnięciem, wynikającym z realizacji tych zadań, dobytek na jaw w dyskusji niedociągnięcia i braki, wyniki w pracy i podjęte uchwały, które pomogą w walce o jak najszybsze wcielenie w życie linii Partii — oto cel Konferencji, z którego godzi się jasno sprawę delegacji i zaproszeni goście.

223 delegatów i zaproszeni goście, którzy licznie wypełniają „górną” salę konferencyjną, z ogromną uwagą i zainteresowaniem śledzą referat sprawozdawczego i sekretarza KW PZPR, tow. Leona Stasiaka. Sprawozdanie zarysowane przed słuchaczami cały okres działalności wojewódzkiej organizacji partyjnej od czasu ostatniej Konferencji Wojewódzkiej, wylicza wszystkie osiągnięcia i braki, zawiera cenne wskazówki i wytyczne pomocne w dalszej pracy i walce.

Raz po raz jednak zebrani, przy rytmicznym wykładaniu referatu, ilekroć bowiem mowa w sprawozdaniu o sukcesach Wielkiego Stałina, ilekroć sprawozdanie nawiązuje do doświadczeń bohaterów WKP(b), ilekroć wspomina o przykładzie i pomocy niezwykłego

Chiny Ludowe zaproszone do udziału w dyskusji nad skargą przeciwko agresji USA na Tajwan Rezolucja Rady Bezpieczeństwa

NOWY JORK (PAP) — Na czwartym posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa toczyła się w dalszym ciągu dyskusja w sprawie wyspy Tajwan (Formoza).

Przewodniczący, delegat Wielkiej Brytanii, Jebb wystąpił z twierdzeniem, że wniosek delegata Ekwadoru, — by odroczyć dyskusję nad sprawą wyspy Tajwan, — powinien być rozpatrzony przez Radę przed wnioskiem radzieckim, domagającym się natychmiastowego zaproszenia przedstawicieli Chińskiego Rządu Ludowego do udziału w dyskusji nad skargą, dotyczącą agresji wobec Tajwanu, mimo że wniosek radziecki złożony został wcześniej.

Delegat ZSRR Malik oświadczył, że odkładanie rozpatrzenia wniosku radzieckiego jest niedopuszczalne.

Pierwszym obowiązkiem Rady Bezpieczeństwa — powiedział Malik — jest zabezpieczenie pokoju. Rada powinna rozpatrzyć skargę przeciwko agresji wobec wyspy Tajwan przed rozpatrzeniem przez Zgromadzenie Narodów Zjednoczonych szerszego zarządzenia agresji amerykańskiej przeciwko Chinom.

Delegacja radziecka — oświadczył dalej Malik — stwierdza z zadowoleniem, że przedstawiciel Ekwadoru wypowiedział się za udziałem reprezentantów Chińskiego Rządu Ludowego w dyskusji nad sprawą wyspy Tajwan. Delegacja radziecka nie może jednak zgodzić się na twierdzenie, że istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do faktu amerykańskiej agresji przeciwko Chinom.

Malik stwierdził dalej, że stanowczo nie zgadza się z delegatem Ekwadoru, że sytuacja prawna wyspy Tajwan jest rzekomo „nieokreślona i mglista”, ponieważ wiadomo powszechnie, że w myśl porozumienia kairskiego, zatwierdzonego później w Poczdamie, jak również w myśl postanowień o kapitulacji Japonii wyspa Tajwan została bezwarunkowo zwrócona Chinom. Dlatego też nie potrzeba żadnych nowych postanowień w tej sprawie. Traktat pokojowy, jaki będzie w przyszłości zawarty z Japonią, zarejestruje jedynie fakt zwrotu wyspy Tajwan Chinom. Dlatego też sytuacja prawna wyspy Tajwan nie podlega żadnej dyskusji.

Następnie odbyło się głosowanie nad projektem rezolucji Ekwadoru, domagającym się odroczenia dyskusji nad sprawą wyspy Tajwan, lecz przewidyującym, że udział w tej dyskusji mają wziąć przedstawiciele Chińskiej Republiki Ludowej. Związek Radziecki, Anglia, Francja, Indie, Norwegia i Ekwador głosowały za rezolucją. Stany Zjednoczone, Kuba, Egipt i delegat Kuomintangu głosowały przeciwko, a delegat Jugosławii wstrzymał się od głosu.

Po ogłoszeniu wyników głosowania J. Malik oświadczył, że usiłowania delegata amerykańskiego, by nie dopuścić przedstawicieli Chińskiej Republiki Ludowej do udziału w dyskusji w sprawie agresji przeciwko wyspie Tajwan oraz propozycje amerykańskie, by przekazać całą sprawę do rozpatrzenia jakiejś niestwierdzonej komisji — świadczą o tym, że rząd Stanów Zjednoczonych obawia się dyskusji nad tą sprawą w Radzie Bezpieczeństwa z udziałem delegatów Chińskiego Rządu Ludowego, ponieważ boi się oświadczeń, jakie mogliby złożyć przedstawiciele Chin Ludowych.

Delegacja ZSRR uważa, że te manewry przedstawicieli USA są sprzeczne z Kartą Narodów Zjednoczonych i stanowią obrazę narodu chińskiego i rządu Chińskiej Republiki Ludowej. Akcja delegacji amerykańskiej świadczy o tym, że rząd Stanów Zjednoczonych prowadzi w dalszym ciągu w stosunku do Chińskiej Republiki Ludowej wrogą politykę dyskryminacyjną i agresywną, naruszając tym samym zarówno Kartę Narodów Zjednoczonych, jak i uznane powszechnie za sady prawa międzynarodowego, regulujące stosunki między państwami suwerennymi.

Następnie zabrał głos przedstawiciel Jugosławii — Bebler, oświadczył, że powstrzymał się od głosu w sprawie rezolucji Ekwadoru, lecz, opierając się na wynikach głosowania, pragnie zmienić swe stanowisko i głosować za rezolucją.

Wobec tego oświadczenia przewodniczący Jebb wyraził zdanie, że delegacja Ekwadoru może ponownie złożyć swą rezolucję i że można prze prowadzić ponowne głosowanie. Propozycja Jebba została odrzucona. 5 delegacji głosowały za propozycją, 3 przeciwko, a 3 powstrzymały się od głosu.

J. Malik poprosił o głos i oświadczył, że manewry delegata jugosłowiańskiego przeszkodziły Radzie Bezpieczeństwa w powzięciu słusznej uchwały w sprawie zaproszenia przedstawicieli Chińskiej Republiki Ludowej do udziału w dyskusji nad skargą przeciwko agresji wobec wyspy Tajwan z tym, że dyskusja ma się odbyć po 15 listopada.

Przewodniczący głosowały Stany Zjednoczone, Egipt, Kuba i delegat Kuomintangu. Po ogłoszeniu wyników delegat kłopotliwego Tsiang Tsin-fu wystąpił z twierdzeniem, że fakt,

że głosował przeciwko rezolucji — należy uważać za „veto” i że należy uważać rezolucję Ekwadoru za odrzuconą.

Delegat radziecki — Malik i delegat Indii — Rau wykazali całą absurdalność twierdzenia Tsiang Tsin-fu. Nawet delegat Stanów Zjednoczonych — Gross — oświadczył, że choć Stany Zjednoczone są przeciwnie rezolucji Ekwadoru, to jednak uważa on stanowczo, że rezolucja Ekwadoru należy do spraw proceduralnych.

Decyzję w tej sprawie odłożono do posiedzenia popołudniowego.

Na posiedzeniu popołudniowym, wobec dalszego nalegania przez delegata kłopotliwego Tsiang Tsin-fu, że jego negatywne głosowanie stanowi „veto”, przewodniczący Jebb podjął sprawę pod głosowanie członków Rady Bezpieczeństwa.

9 głosami przeciwko głosowi delegata kłopotliwego Tsiang Tsin-fu i przy powstrzymaniu się od głosu delegata Kuby — Rada Bezpieczeństwa stwierdziła, że rezolucja Ekwadoru należy do spraw proceduralnych.

Przewodniczący Jebb oznajmił, że rezolucja Ekwadoru jest uchwalona.

Następnie zabrał głos delegat ZSRR Malik, oświadczył, że delegacja radziecka nie jest całkowicie zadowolona z uchwalenia rezolucji Ekwadoru, ponieważ uważa, że sprawa agresji przeciwko wyspie Tajwan powinna być poddana pod dyskusję, a nie dopiero po 15 listopada. Jednakże, wobec faktu odrzucenia wniosku radzieckiego, delegacja radziecka głosowała za rezolucją Ekwadoru.

Cała robotnicza Łódź odpowiada na wezwanie załogi huty „Pokój”

(Dalszy ciąg ze str. 1.ej.)

Fabryka Pluszu i Dywanów im. Tacka Ajzena

Załoga Fabryki Pluszu i Dywanów im. Tacka Ajzena — jak donosi korespondent „Głosu” tow. Smulski — podjęła zobowiązanie, których wykonanie przyniesie ogółem prawie 12 milionów złotych oszczędności. Robotnicy tkanin zobowiązali się wyprodukować dodatkowo ponad plan i przyjęte już zobowiązania 2.500 metrów tkanin, robotnicy przedali — 5.500 kg przędzy, a robotnicy wykończalni postanowili wykończyć dodatkowe 3.000 metrów tkanin.

Załoga wydziału mechanicznego dzięki używaniu do reperacji starego żelwa oraz dzięki wybudowaniu suszarki systemem gospodarczym — przysparzy ponad 785 tys. zł. oszczędności.

Dzięki zmniejszeniu zużycia barwnika robotnicy farbarni zoszczędzą w październiku ponad 133 tys. zł. Do oszczędnej gospodarki paleniem zobowiązała się załoga wydziału transportowego, a pracownicy wydziału zbytu postanowili upłynnić nadmierne zapasy wyrobów gotowych.

„Pomoc, przykład i przyjaźń ZSRR — gwarancją wykonania Planu 6-letniego”

Naród polski przygotowuje się do uroczystego obchodu

Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

WARSZAWA (PAP) — 29 września br. odbyła się w siedzibie Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej narada z udziałem przedstawicieli poszczególnych resortów państwowych, organizacji masowych oraz instytucji społecznych i kulturalnych. Obrady poświęcono przygotowaniom do zbliżającego się „Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej”. Zarząd Główny TPPR reprezentowali: wiceprzewodniczący Matusewski i sekretarz generalny Turzeniec.

W obchodzie „Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej”, który trwać będzie od 7 listopada do 7 grudnia br. wezmą udział — podobnie jak w latach ubiegłych — wszyscy

kie organizacje masowe, instytucje społeczne i kulturalne, młodzież szkolna i wojsko. Tegoroczny „Miesiąc” odbędzie się pod hasłem przodu i przyjaźni z ZSRR w walce o pokój. Drugim hasłem „Miesiąca” będzie: „Pomoc, przykład i przyjaźń ZSRR — gwarancją wykonania Planu 6-letniego”.

W czasie narady powołany został Centralny Komitet Obchodu Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej oraz podległe mu Centralne Biuro Wykonawcze, Komitet Obchodu — po zapoznaniu się z planami i przygotowaniami poszczególnych organizacji i instytucji — opracuje centralny program „Miesiąca”.

Truman nie dowierza labourzystom

Amerycanie dążą do utworzenia w Anglii rządu koalicyjnego

HAGA (PAP) — Dziennik „De Waarheid” publikuje korespondencję z Londynu, która stwierdza, że Amerykanie podejmują obecnie kroki, zmierzające do utworzenia rządu koalicyjnego w Anglii. Korespondent, polecając się na wiadomości ze źródeł amerykańskich zbliżonych do Departamentu Stanu wskazuje, że Acheson stara się o utworzenie w Anglii rządu

koalicyjnego, składającego się z labourzystów i konserwatystów.

Zdaniem Waszyngtonu obecna sytuacja w parlamencie brytyjskim nie daje gwarancji Trumanowi i amerykańskiemu dowódczemu naczelnemu, że amerykańskie plany wojenno-strategiczne w Europie będą mogły być zrealizowane.

Cała robotnicza Łódź odpowiada na wezwanie załogi huty „Pokój”

(Dalszy ciąg ze str. 1.ej.)

Fabryka Pluszu i Dywanów im. Tacka Ajzena

Załoga Fabryki Pluszu i Dywanów im. Tacka Ajzena — jak donosi korespondent „Głosu” tow. Smulski — podjęła zobowiązanie, których wykonanie przyniesie ogółem prawie 12 milionów złotych oszczędności. Robotnicy tkanin zobowiązali się wyprodukować dodatkowo ponad plan i przyjęte już zobowiązania 2.500 metrów tkanin, robotnicy przedali — 5.500 kg przędzy, a robotnicy wykończalni postanowili wykończyć dodatkowe 3.000 metrów tkanin.

Załoga wydziału mechanicznego dzięki używaniu do reperacji starego żelwa oraz dzięki wybudowaniu suszarki systemem gospodarczym — przysparzy ponad 785 tys. zł. oszczędności.

Dzięki zmniejszeniu zużycia barwnika robotnicy farbarni zoszczędzą w październiku ponad 133 tys. zł. Do oszczędnej gospodarki paleniem zobowiązała się załoga wydziału transportowego, a pracownicy wydziału zbytu postanowili upłynnić nadmierne zapasy wyrobów gotowych.

dzielnikowej, rozumiemy, że w ten sposób przyspieszamy budowę podstaw socjalizmu i wzmagamy pokój światowy” — czytamy w rezolucji, podjętej na uroczystym zebraniu załogi Zakładów Przemysłu Wełnianego im. Andrzeja Struga.

Ogólna wartość zobowiązań, podjętych w tych zakładach, dla uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej, wynosi 16 milionów 742 tysiące złotych. Na sumę tę składają się zobowiązania robotników przedalni — wyprodukowania ponad plan i przyjęte już zobowiązania — 361 kg przędzy, robotników tkanin — 3.092 metrów tkanin oraz wykończalni i drukarni.

Robotnicy ZPW im. A. Struga zobowiązali się ponadto zmniejszyć ilość braków o 0,2 proc. oraz zwiększyć wyprzęd o 0,5 proc.

Ponad 60 proc. ozimiu zasiano już w całym kraju

WARSZAWA (PAP) — Ze wszystkich województw donoszą, że śnieg ozimiu przebiega pomyślnie. Do 28 bm. obsiano w całym kraju ponad 70 proc. obszaru zaplanowanego pod uprawę żyta i prawie połowę planowanej powierzchni uprawy pszenicy ozimej.

Wasze cenne rady i wskazówki pomagają nam będa w budownictwie socjalizmu

Warszawa żegna radzieckich przyjaciół

Delegacja kolchoźników opuściła Polskę

WARSZAWA (PAP) — W dniu 30 ub. miesięca delegacja kolchoźników z 3-tygodniowym pobytem w Polsce udała się w drogę powrotną do Związku Radzieckiego.

Na Dworcu Gdański przybyli w celu pożegnania przyjaciół radzieckich: minister Rolnictwa i RR — Jan Dąb-Kociół, wiceministrowie — Tkaczow i Domański, kierownik Wydziału Rolnego KC PZPR — Puszczkowski i zastępca kierownika — Klecha, przedstawiciele Zarządu Głównego ZSCh, przedstawiciele Warszawskiego i Wojewódzkiego

Komitetów PZPR oraz liczne delegacje świata pracy i młodzieży stolicy.

Na dworcu obecny był ambasador Związku Radzieckiego w Warszawie — Wiktor Lebediew.

Po bratersku żegnając drogi gości minister Dąb-Kociół powiedział m. in.: „Opowiadacie, Droży Przyjaciele, swoim rodakom o głębokiej przyjaźni naszego narodu do narodów wielkiego Związku Radzieckiego i serdecznej miłości i przyjaźni do Nauczyciela i Wodza mas pracują-

cych całego świata, niezłomnego Chorażego światowego obozu pokoju — Wielkiego Stałina”.

Przewodniczący delegacji kolchoźników — Wasyli Pogorielow serdecznie dziękując Rządowi Polski Ludowej i polskim masom pracującym za braterskie przyjęcie, jakiego doznała delegacja od chwili przybycia na ziemię polską.

„Wszędzie, gdzieś byli — mówi Wasyli Pogorielow — w zakładach przemysłowych, we wsiach, spółdzielniach produkcyjnych i Państwowym Gospodarstwach Rolnych, w klubach, świetlicach, uczelniach i szkołach — wszędzie przyjmowano nas gońciami, serdecznie, po przyjacielsku. Uważamy, że jest to wyraz Waszych braterskich uczuć dla narodu radzieckiego.

Staraliśmy się — mówi dalej przewodniczący delegacji kolchoźników, — przekazać naszym polskim przyjaciołom nasze bogate doświadczenia budownictwa kolchozowego. Będzie mi szczególnie miło, jeśli nasze doświadczenia będą Wam pomagać w budownictwie socjalizmu.

Do zobaczenia się, Droży Przyjaciele!”

Wśród burzy oklasków kończy przemówienie Wasyli Pogorielow, wznosząc okrzyki: „Niech żyje przyjaźń robotników i chłopów pracujących Polski i Związku Radzieckiego!” „Niech żyje organizator Waszych wspaniałych sukcesów — PZPR i jej przewodniczący Bolesław Bierut!” „Niech żyje genialny naukowiec mas pracujących całego świata, Wielki Przyjaciel Polski — Stałin!”

Zebrani wtórują entuzjastycznie: „Niech żyje!”

ONZ winna potępić zbrodnie USA w Korei i zażądać wycofania wojsk interwencyjnych

Nota protestacyjna min. Pak Hen Ena do Organizacji Narodów Zjednoczonych

PEKIN (PAP) — W dniu 29 września br. prasa koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej opublikowała oświadczenie rządu koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej, skierowane przez ministra spraw zagranicznych Pak Hen Ena do przewodniczącego sesji Organizacji Narodów Zjednoczonych i do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa.

Od trzech miesięcy strumieniami płynie krew narodu koreańskiego, burzone są spokojne miasta i wieś koreańska, niszczy się mienie narodu, stworzone reżymu pracującego narodu. Stany Zjednoczone ponoszą pełną odpowiedzialność za te niezliczone nieszczęścia i cierpienia, które przyniosła naszym narodowi inter-

wencja amerykańska i wojna, wywołana w Korei przez imperialistów amerykańskich i ich lisymanowską agencję.

W dalszym ciągu oświadczenie przytacza szereg niezbitych dowodów przygotowania napaści na Republikę Ludową. Dokumenty z tajnego archiwum rządu Li Syn Mana świadczą, że plany napadu były od dawna opracowane przez lisymanowców i uzgadniane z rządem USA, a nawet wysoko postawionymi osobistościami Narodów Zjednoczonych.

Po dokonaniu agresji, gdy napastnicy przekonali się, że jak wielkim świętym broni swej ziemi ojczyznej Armia Ludowa i cały naród koreański, chwycili s barbarzyńskich

sposobów prowadzenia wojny, gwałcą brutalnie przepisy prawa międzynarodowego. Lotnictwo amerykańskie dokonuje nadal bestialskich rajdów na bezbronne miasta i wieś koreańskie, mordując spokojną ludność.

Wyrażając wolę narodu koreańskiego, rząd koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej raz jeszcze składa do protest przeciwko zbrojnej interwencji w Korei i zwraca się do Organizacji Narodów Zjednoczonych z apelem o potępienie zbrodni amerykańskich sił zbrojnych i podjęcie kroków celem natychmiastowego przerwania obecnej interwencji i wycofania wojsk obcych z Korei

Wielkie dzieło marksizmu-leninizmu

(W 12 rocznicę ukazania się „Krótkiego Kursu Historii WKP(b)“

Kroniki dziejów myśli społecznej zapisały wielkie dzieła geniuszu ludzkiego, które zdobyły sobie uznanie milionów ludzi we wszystkich zakątkach świata i stały się potężną, mobilizującą siłą w walce o postęp ludzkości. W rzędzie tych wielkich dzieł należy też postawić klasyczną pracę Józefa Stalina „Krótki Kurs Historii WKP(b)“, która ukazała się dwanaście lat temu, 1 października 1938 roku.

Świat przeżywał wówczas okres wielkiego napięcia, wielkiego niepokoju i wzburzenia. W Europie i Azji powstawały coraz to nowe ogniska wojny, którą najbardziej wówczas agresywnie koła światowego imperializmu usiłowały rozprzestrzenić na wszystkie kontynenty świata. W orbitę wojny wciągniętych zostało ponad pół miliona mieszkańców globu ziemskiego. Każdego dnia, każdej godziny ludy świata z niepokojem czekały, gdzie zapłonie ognisko wojny, przeciw komu skierowane będzie nowe uderzenie faszystowskich agresorów.

Tylko Związek Radziecki pewnie i zdecydowanie kroczył po drodze pokojowego budownictwa, osiągając zwycięstwo za zwycięstwem na wszystkich frontach walki o triumf socjalizmu. W kierunku Związku Radzieckiego zwrócone były pełne miłości i nadziei spojrzenia pracujących i uciskanych wszystkich krajów kapitalistycznych, spojrzenia całej postępowej ludzkości.

Właśnie w tym pełnym napięcia okresie historii świata, wódz Partii Komunistycznej i całego narodu radzieckiego, wielki kontynuator nieśmiertelnego dzieła Lenina, towarzysząc Stalin stworzył swą książkę, słusznie nazwaną encyklopedią marksizmu-leninizmu. Ta książka towarzysza Stalina uzbudziła wówczas i uzbudza dziś ludzi radzieckich, wszystkich bojowników o demokrację i socjalizm na całym świecie w znajomość praw rozwoju społecznego i walki politycznej. Książka towarzysza Stalina była źródłem natchnienia i nadal jest natchnieniem wielomilionowych mas pracujących i uciskanych do walki przeciw imperialistycznej reakcji, wskazując im drogę do zwycięstwa.

W „Krótkim Kursie Historii WKP(b)“ w rozdziale „O materializmie dialektycznym i historycznym“ towarzysząc Stalin daje w jasny i zwięzły sposób genialny wykład podstaw dialektycznego i historycznego materializmu. W pracy tej zawarł jest uogólnienie wszystkich, co wnieśli Marks, Engels i Lenin do nauki o metodzie dialektycznej i teorii materialistycznej, jak również rozwinięcie dialektycznego i historycznego materializmu na podstawie najnowszych danych nauki i rewolucyjnej praktyki. Ta praca towarzysza Stalina, podnosząca na nowy, wyższy stopień materializm dialektyczny — teoretyczną podstawę komunizmu, jest rzeczywistym szczytem marksistowsko-leninowskiej myśli filozoficznej.

STALIN UCZY stosować zasady metody dialektycznej do historii społeczeństwa, korzystając z nich w praktycznej działalności partii politycznych, stojących na czele mas w walce o postęp ludzkości. Stosując metodę dialektyczną w ujmowaniu historii społeczeństwa, Stalin formułuje w „Krótkim Kursie Historii WKP(b)“ swój genialny wniosek, który głosi: „Jeżeli świat znajduje się w nieustannym ruchu i rozwoju, jeżeli pragnieniem rozwoju jest obumieranie tego, co stare i rozwijanie się tego, co nowe, to jasne jest, że nie ma „niewzruszonych“ ustrojów społecznych, „wiecznych za sad“ własności prywatnej i wyzysku, „wiecznych idei“ podlegających chłopów obszarnikom i robotników kapitalistom.

A zatem ustroj kapitalistyczny może być zastąpiony przez ustroj socjalistyczny, podobnie jak ustroj feudalny został w swoim czasie zastąpiony przez ustroj kapitalistyczny.

HISTORIA WSZECHZWIĄZKOWEJ KOMUNISTYCZNEJ PARTII (BOLSZEWIKÓW)

KRÓTKI KURS

KSIAŻKA WIEDZA
Wydawnictwo 1948

Wydarzenia historii światowej potwierdziły i wciąż potwierdzają wielką słuszność tych tez Stalina. W październiku 1917 r. masy pracujące Rosji pod kierownictwem partii bolszewików, obalili w swoim kraju ustroj kapitalistyczny i stworzyli nowy ustroj socjalistyczny. Burżuazja i jej „uczenni“ lokaje uważali to wielkie zwycięstwo proletariatu rosyjskiego jedynie za „eksperyment“, za zjawisko lokalne, spora dyktando. A cóż widzimy dzisiaj? Z łańcucha światowego kapitalizmu wypadło wiele ogniw: — szereg krajów Europy i Azji zerwał ze swoją kapitalistyczną przeszłością i poszedł po utworzonej przez Rosję drodze — po drodze wiodącej do SOCJALIZMU.

Ale ta zamiana jednego ustroju społecznego na drugi, to przejście od kapitalizmu do socjalizmu i uwolnienie klasy robotniczej od kapitalistycznego ucisku nie mogą być urzeczywistnione drogą powolnych zmian, drogą reform; niezbędna jest jakościowa zmiana ustroju kapitalistycznego, osiągalna jedynie na drodze rewolucyjnej. „A zatem, żeby się nie omylić w polityce, należy być rewolucjonistą, a nie reformistą“ — uczy Stalin.

„W społeczeństwie, podzielonym na antagonizujące klasy, walka klasowa proletariatu przeciw kapitalistom stanowi zjawisko zupełnie naturalne i nieuniknione, posuwające rozwój społeczny naprzód, do nowego, wyższego ustroju społecznego. A zatem, ten, komu drogie są interesy postępu ludzkości, kto czynem, a nie słowem pragnie walczyć przeciw kapitalizmowi — nie powinien tłumaczyć walki klasowej, lecz powinien prowadzić ją do końca, nie powinien zaciągać sprzecznym ustroju kapitalistycznego, lecz ujawniać je i rozwikłać“.

Te słowa Stalina piętnują zdrajców sprawy mas pracujących — prawicowych socjalistów działających w Anglii, Francji, Włoszech i innych krajach kapitalistycznych. Cały świat widzi, że polityka „harmonii między interesami proletariatu i burżuazji“, uprawiana przez prawicowych socjalistów, w rzeczywistości oznacza niebywałe nasilenie ucisku, wywieranego obecnie na masy pracujące tych krajów zarówno przez rodzimych kapitalistów, jak i przez kolonizatorów amerykańskich.

Na podstawie ogromnego materiału faktycznego „Krótki Kurs Historii WKP(b)“ opisuje działalność pierwszej na świecie, najpotężniejszej ze wszystkich partii mas pracujących — bohaterkiej Komunistycznej Partii ZSRR. W genialny sposób w dziele tym uogólnione zostało olbrzymie doświadczenie partii bolszewików, któremu równego nie miała i nie

ma żadna partia polityczna, doświadczenie walki partii ze wszystkimi wrogami klasy robotniczej, ze wszystkimi kierunkami oportunistycznymi, z przejawami burżuazyjnego nacjonalizmu i anarchizmu.

Uogólniając i w sposób ściśle naukowy analizując doświadczenia przeszłości, genialne dzieło Józefa Stalina rzuca jasne światło na dzień dzisiejszy oraz na drogę, wiodącą w przyszłość. Na przykładzie pięćdziesięcioletniej historii partii bolszewickiej dzieło to uczy partię komunistyczną i robotniczą całego świata umiejętności kierowania masami, prowadzenia ich do zwycięstwa, przezwycięzania trudności i nieustannego posuwania się naprzód, ku socjalizmowi.

Dzieło partii bolszewickiej dowodzi, że partia ta potrafiła wywierać i nadal wywiera czynny wpływ na rozwój społeczny, na polepszenie i podniesienie poziomu materialnego bytu społeczeństwa, dlatego, że w swojej codziennej działalności kierowała się ona i kieruje najbardziej postępową, najbardziej rewolucyjną teorią — teorią marksizmu-leninizmu.

Doświadczenie partii bolszewickiej oraz partii komunistycznych i robotniczych krajów demokracji ludowej wykazało, że siła marksizmu-leninizmu i jego żywotność polegała przede wszystkim na tym, iż teoria ta prawidłowo odzwierciedlała potrzeby rozwoju materialnego bytu społeczeństwa i przyczynia się do zwycięstwa postępowych sił społeczeństwa nad siłami reakcji.

W „Krótkim Kursie Historii WKP(b)“ z całą siłą ujawnił się geniusz Józefa Stalina — jego cudowny dar naukowego przewidywania. Życie w całej pełni potwierdziło dokonaną przez towarzysza Stalina analizę sytuacji międzynarodowej i przewidywania dalszego biegu wydarzeń. Świat przekonał się o tym w toku

drugiej wojny światowej i przeżywa się obecnie, przeżywając wytworzone przez imperializm olbrzymie trudności rozwoju powojennego.

W „Krótkim Kursie Historii WKP(b)“ towarzysząc Stalin zerwał z imperialistami Ameryki, Anglii i Francji obłudną maską „ułożenia pokoju“, zdemaskował ich wobec całej ludzkości, jako zjadliwych wrogów demokracji i postępu. Już wówczas, w roku 1938, towarzysząc Stalin wskazał, że dalszy rozwój wewnętrznej i zagranicznej polityki imperialistycznych kół rządzących tych krajów pójdzie drogą stałej faszystacji, że tak zwana demokracja w USA, w Anglii i Francji — jest jedynie przygotowaniem do przeszczenia na grunt tych krajów najbardziej reakcyjnych „porządków“ faszystowskich.

Imperialiści nie potrafili jednak powstrzymać rozwoju historii. Mówiąc o nieuchybny upadku reżimów reakcyjnych, towarzysząc Stalin wskazywał, że koła rządzące Anglii i ich przyjaciel w Francji i USA spotka również nieunikniona kara. Kara ta na „nich“ już spada, toczy się już szluzna walka przeciw reakcji imperialistycznej. Pod coraz to potężniejszymi uderzeniami wzmagającego się gniewu milijonów pokój narodów imperializm zmuszony jest się cofać, zbliżając się z każdym dniem ku przepaści, przygotowanej dlań przez historię. Ogromny rozmach ruchu narodów świata w obronie pokoju przeciw odziedziczonej wojennej — oto siła, która raz na zawsze zmiecie z powierzchni ziemi plugastwo imperialistyczne i otworzy ludzkości drogę do wolnego i szczęśliwego życia.

„...aby się nie omylić w polityce — uczy Józef Stalin — należy patrzeć naprzód, a nie wstecz. A zatem należy się nastawiać nie na te warstwy społeczne, które się już nie rozwijają, lecz na te, które się rozwijają i mają prze-

szłość przed sobą“. Powyższe słowa towarzysza Stalina są programem działania dla wszystkich, którzy walczą dzisiaj w obronie trwałego pokoju, w obronie demokracji ludowej, przeciw grabieżcom imperialistycznym — najzacieklejszym wrogom ludzkości.

Pragnąc odnieść zwycięstwo w tej najświętszej ze wszystkich walk, jakie kiedykolwiek znała historia, należy się nastawiać na masy prostych ludzi, wciąż gać je do ruchu w obronie pokoju, pewnie prowadzić do zwycięstwa.

Przyszłość należy do tych, którzy własną pracą tworzą wszelkie wartości materialne i duchowe, którzy pracują w fabrykach i przedsiębiorstwach, w kopal-

niach i na polach, którzy swój rozum, wiedzę i talent oddają w służbę nauki i sztuki dla dobra i szczęścia narodów.

PRZYSZŁOŚCIĄ LUDZKOŚCI JEST KOMUNIZM. W awangardzie bojowników o komunizm kroczy wielki naród radziecki pod wodzą bohaterkiej partii Lenina-Stalina, partii bolszewików. Jest to rękojemią zwycięstwa, gwarancją triumfu lepszego jutra ludzkości.

Studiowanie wspaniałego dzieła Józefa Stalina „Krótkiego Kursu Historii WKP(b)“ umacnia w narodach wiarę w szybkie i ostateczne zwycięstwo komunizmu na całym świecie.

Pod kierownictwem Wielkiego Stalina potężna armia pokoju wywalczy zwycięstwo Ludzie radzieccy wybierają na Konferencję Pokoju swych najlepszych przedstawicieli

MOSKWA (PAP). — W całym Związku Radzieckim odbywają się wybory delegatów na II Wszechzwiązkową Konferencję Obronców Pokoju, która obradować będzie w Moskwie w dniach 16 — 18 października br.

Z uczuciem niezachwianej wiary w zwycięstwo sił pokoju i demokracji nad ciemnymi siłami reakcji i wojny — ludzie radzieccy wybierają delegatami na Konferencję swych najlepszych przedstawicieli. Delegaci otrzymują polecenie potwierdzenia woli wielomilionowego narodu radzieckiego, kroczącego w awangardzie bojowników o pokój.

Na zebraniu robotników moskiewskich zakładów metalurgicznych „Sierp i Młot“ delegatem na Konferencję wybrano znakomitego prodownika pracy, majstra Iwana Tirtanowa. W imieniu całego zespołu Tirtanow przekazał na konferencji wolę robotników moskiewskich, któ-

rzy stwierdzają, że swą pracą bronić będą wielkiej sprawy pokoju.

Wśród olbrzymiego entuzjazmu odbywają się zebrania wyborcze w Leningradzie. Przemawiając na zebraniu Włókniarzy zakładów „Robotnik“, przewodniczący pracy Zuczenko oświadczył:

„Naród nasz kroczy w pierwszych szeregach bojowników o pokój. Jego wola pokoju znalazła swój dobitny wyraz w akcji zbierania podpisów pod Apelem Sziokholmskim. Nie dopuścimy do wojny, którą starają się rozpętać imperialiści amerykańscy! Udaremnimy ich krwawe plany, wzmożemy wysiłki pracy w imię utworzenia potęgi naszej ojczystej socjalistycznej — niezwykłej twierdzy pokoju. Pokój zwycięży, albowiem potężna armia obronców pokoju prowadzi mądry nauczyciel wszystkich narodów — Wielki Stalin!“

Józef Chałasiński

Rektor Uniwersytetu Łódzkiego

UNIwersytet ŁÓDZKI

na progu nowego roku akademickiego 1950/51

Kiedy w 1935 roku Rada Miejska w Łodzi sprzeciwiała się przyznaniu subwencji dla Wolnej Szkoły Polskiej, to warszawska „Myśl Narodowa“ (z dn. 3 marca 1935 r.) w „Więściach z Łodzi“ podawała tę wiadomość jako radosny sukces „obozu narodowego“ w walce z „socjalistycznym — masońskim“ siłami tego miasta. Ta walka z Wolną Szkołą Polską, jedną przedwojenną wyższą uczelnią łódzką, charakteryzującą wymownie ówczesne oblicze tego, co się nazywało „narodowym obozem“ i „narodową myślą“.

Dzisiaj, po pięciu latach ponownego rozwoju nie tylko Uniwersytetu Łódzkiego, lecz także wielu innych wyższych uczelni łódzkich, tamta epoka naszego miasta wydaje się nam coraz bardziej odległą „prehistorią“, której obcość odczuwamy tym silniej im głębiej i wszechstronniej rewolucyjne przeobrażenia przenikają do naszych stosunków społeczno — kulturalnych.

Jak we wszystkich dziedzinach życia całego kraju i naszego miasta, tak i w stosunku do naszego Uniwersytetu, każdy rok przynosi si nam nowe osiągnięcia i otwiera dalsze perspektywy pomyślnego rozwoju.

Nowy rok akademicki zbliża się z pierwszym rokiem planu sześciolletniego. Z tym wiąże się nowe odpowiedzialne zadania, jakie mobilizacja wszystkich sił narodowych dla realizacji planu sześciolletniego nakłada również na wyższe uczelnie.

Równocześnie uczelnia nasza uczestniczy w korzyściach tego planu. W tej chwili, po zatwierdzeniu przez Ministerstwo Szkół Wyższych i Nauki wstępnego planu budowy Biblioteki Uniwersyteckiej, przygotowuje się szczegółowy projekt gmachu Biblioteki, którego budowa rozpocznie się w 1952 r. W drugim etapie, wciąż jeszcze w ramach planu sześciolletniego, przewidziana jest budowa jednego z gmachów Wydziału Matematyczno — Przyrodniczego.

Z nowym rokiem akademickim wkraczamy w okres intensywnych prac przygotowawczych budowy dzielnic uniwersytec-

kiej, z której realizacją Uniwersytet Łódzki znajduje trwały wyraz w urbanistycznej strukturze naszego miasta. Budowa Biblioteki Uniwersyteckiej, przybierająca realne kształty, oznaczać będzie zwrotny moment w historii naszego Uniwersytetu, którego szczerze pomieszczenia nie zabezpieczyły elementarnych potrzeb w zakresie podstawowych dziedzin nauki.

W tym względzie poważną o prawo lokalową przyniesie również przydzielony Uniwersytetowi Łódzkiemu przez Ministerstwo Szkół Wyższych i Przyrodniczo — Matematyczno — Przyrodniczego.

W tym miejscu dotykamy jednego z podstawowych problemów naszego Uniwersytetu w nowym roku akademickim. Problem ten — to specjalizacja naukowych i dydaktycznych zadań Uniwersytetu Łódzkiego w ramach ogólnokrajowej sieci uniwersyteckiej. Ministerstwo Szkół Wyższych i Nauki zapoczątkowało już prace nad reorganizacją różnych kierunków studiów i ośrodków badawczo — naukowych. W związku z tym w tym roku akademickim zapisy nowych studentów przyjmowane były nie na wszystkie dotychczasowe kierunki reprezentowane na naszym Uniwersytecie, lecz tylko na nie które. Przyjmowaliśmy więc studentów na Wydział Prawny, na Wydział Humanistyczny na historię, na polonistykę, na nauki społeczne i na rusycystykę, a na Wydziale Matematyczno — Przyrodniczym na chemię, na biologię, na matematykę, na geografie i na fizykę. Uruchomienie innych kierunków w przyszłości zależy od różnych momentów natury ogólnokrajowej, jak i lokalnej.

Nowy rok akademicki jest drugim rokiem realizacji nowych programów, i nowej organizacji studiów, która dokładnie reguluje wymagania egzaminacyjne i przebieg studiów. Równocześnie w związku z potrzebami planu sześciolletniego uniwersytetu, jak w ogóle wyższe uczelnie, ma ją obowiązek wypełnić ilościowe kontyngenty „produkcji“ uniwersyteckiej. W związku z tym na miejsce naczelne wysuwa się sprawa ciągłej i systematycznej kontroli pedagogicznej toku studiów każdego studenta. To zaga dnia wzięte się z kół zaga dniem dydaktyki uniwersyteckiej. Zagadnienie to całkowicie zaniedbane w latach międzywojennych, obecnie wymaga szczególnej uwagi — w związku ze zmieniającym się szybko społecznym składem młodzieży akademickiej.

W ubiegłym roku w zakresie ucznia się studentów wprowadzona została innowacja w postaci zespołów samopomocy w nauce. Doświadczenia zeszlone zostały wyszyskane w tym roku przy organizowaniu grup studenckich. Nowa organizacja studiów na wyższych uczelniach wchodziła w życie od bieżącego roku akademickiego opiera się na podziale studentów każdego roku na grupy, z których każda będzie miała swojego starszego i opiekuna pedagogicznego. Innowacja ta ma na celu powiązanie kolektywnej samokontroli studenckiej z systematyczną opieką pedagogiczną.

Nowy rok akademicki przynosi si dalsze wzmocnienie elementu chłopsko — robotniczego na wyższych uczelniach. Nie idzie tutaj jednak o same efekty liczbowe. Powiązanie pracy wyższych uczelni z realizacją planu sześciolletniego nie sprowadza się do tego, że uniwersytety mają planować zaspokajanie wzrastające zapotrzebowanie na fachowców. W grę wchodzi również istota sprawy nowej społeczno — ideologicznej atmosfery uniwersyteckiej.

Idea socjalizmu, budowa podstaw socjalizmu, przywiecająca planowi sześciolletniemu — to równocześnie istotny kierunek i

sens pedagogicznej i naukowej działalności Uniwersytetu. Uświadomienie sobie tego podstawowego faktu przez ogół naszej młodzieży, profesorów i pracowników nauki to konieczny punkt wyjścia wszelkich poczynań mających na celu związanie pracy i życia uniwersyteckiego z problemami i dążeniami Polski Ludowej. Świadomość wspólnej budowy socjalizmu to nieodłączny czynnik powiązania nauki i uniwersytetu z klasą robotniczą.

Nowy rok akademicki niestę z sobą nowe odpowiedzialne zadania w zakresie szkolenia kadr naukowych. Polska Ludowa po potrzebie nowych liczących pracowników naukowych we wszystkich dziedzinach nauki. Musimy sięgnąć po tych pracowników do młodzieży robotniczej i chłopskiej. Do tego potrzebna jest troskliwa i staranna opieka pedagogiczna. Dotychczasowy stan rzeczy w tym względzie jest nie zadowalający. Trzeba wyśisłać na spotkanie talentów i zainteresowań intelektualnych młodzieży robotniczej i chłopskiej, rozbudzić jej do tego umiejętnie dopomagać. Drogą uniwersyteckiego kształcenia się urabiały się w przeszłości pod wpływem uprzywilejowanych klas wyższych i młodzieży chłopskiej i robotniczej nie czuje się tu jeszcze u siebie w domu. Proces zmiany społeczno — ideologicznego oblicza uniwersytetów polskich trwa i pogłębia się. Proces ten ognia coraz szersze kregi młodzieży i coraz więcej profesorów. Trzeba go sobie uświadomić i świadomie nim kierować.

Inauguracyjna konferencja Partii Stawowej Organizacji Partyjnej naszego Uniwersytetu jako się odbyła w dniu 24.IX, przy udziale zaproszonych gości spośród profesorów i pracowników Uniwersytetu dała wyraz nieodzowności zmobilizowania wszystkich sił na tej drodze, która określił temat przewodniczącej sesji naukowej U.L., jako drogę od liberalnej do socjalistycznej idei Uniwersytetu.

Święto narodu chińskiego

Zacieśnia się trwała przyjaźń między Polską a Chinami Ludowymi

Rok temu w prastarym Pekinie wobec nieprzebranych mas ludowych wódz narodu chińskiego Mao Tse-tung uroczystie proklamował powstanie Chińskiej Republiki Ludowej. Czerwony sztandar z pięcioma złotymi gwiazdami, zaciągnął przed dawnym pałacem cesarskim, obwieścił narodziły się nowe, wolne Chiny.

Dzień ten otwiera nową kartę w dziejach narodu chińskiego, który po długich latach niewoli ujął w swe ręce własny los i począł budować nie zawisły byt.

Nielatwa była droga, która doprowadziła lud chiński do zwycięstwa. Znaczną rolę odegrały walki przeciw zmuszaniu feodalizmowi chińskiemu i obcym kolonizatorom. Kilkunastoletnia wojna przeciw najęzdzcy japońskiemu, wreszcie wojna wyzwoleńcza przeciw władzy kliski kuomintangowskiej, stojącej na usługach amerykańskiego imperializmu.

W planach drapieżnego imperializmu amerykańskiego, Chiny stanowiły ważną pozycję. Ten wielki kraj o nieprzebranych bogactwach, miał stać się kolonią amerykańskich kapitałów, terenem eksploatacji surowców oraz zbytu produkcji przemysłu USA, miał stać się odskocznią do dalszych podbojów na Dalekim Wschodzie. Imperialiści amerykańscy dążyli do tego celu zarówno drogą penetracji gospodarczej przez narzucanie Chinom niewolniczych umów handlowych, jak też drogą popierania skorumpowanego rządu Ciang Kai-szeka, którego niepewny żywot przedłużały zastrzyki amerykańskiego złota.

Ale nie na długo. Ami sześć miliardów dolarów, amr ogromne dostawy sprzętu wojennego, bombowców i okrętów, amr też pomoc amerykańskich doradców militarnych, nie potrafiły powstrzymać wyzwolenieckiego pochodu mas ludowych, zjednoczonych pod przewodnictwem Chińskiej Partii Komunistycznej.

Plany imperialistycznych rekinów snujących marzenia o zagarnięciu Chin i o „przekształceniu Pacyfiku w jezioro amerykańskie” — załamały się. Lud chiński wyzwolił kraj od interwencji amerykańskiej i ich kuomintangowskiej agentury, która usadowiła się pod amerykańską osłoną na wyspie Tajwan (Formoza).

Nowe Chiny, wyzwolone z pet feudalizmu, spod jarzma obcych ciemnych, stały się faktem dokonany. Powstała Chińska Republika Ludowa. Jej miejsce na arenie międzynarodowej określił Mao Tse-tung:

„...Musimy zjednoczyć się ze wszystkimi krajami i narodami miłującymi pokój i wolność, przede wszystkim zaś ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, abyśmy nie byli osobnieni w naszej walce o zachowanie owoców zwycięstwa rewolucji i abyśmy mogli przeciwstawić się wrogom wewnętrznym i zagranicznym, którzy chcieliby odzyskać utracone pozycje. Jak długo utrzymamy naszą dyktaturę ludowo-demokratyczną i jedność z naszymi przyjaciółmi międzynarodowymi — pozostaniemy niezwyciężeni”.

Rok istnienia Chińskiej Republiki Ludowej był rokiem pełnej realizacji tych postulatów. Wraz z budową nowego ustroju demokracji ludowej, z

doniosłymi przeobrażeniami gospodarczymi i społecznymi, coraz mocniej zacieśniały się więzy przyjaźni i braterstwa z państwami obozu pokoju i demokracji. Szczególnie doniosłe znaczenie miał układ o przyjaźni, pomocy i wzajemnej współpracy, zawarty między Chińską Republiką Ludową a Związkiem Radzieckim; wzmocnił on międzynarodową sytuację Chin Ludowych i stał się rekwizytem pokojowej odbudowy kraju.

Sromotna klęska w Chinach nie powstrzymała jednak awanturników amerykańskich od snucia dalszych planów agresji wobec Chin. Wprawdzie Truman oficjalnie oświadczył w styczniu 1950 roku, że „Stany Zjednoczone nie chcą się wlikać w chińską wojnę domową i nie zamierzają udzielić pomocy wojskowej kuomintangowcom na Formozie”, ale rzeczywistość zadawała kłam tym słowom.

Wypadki ostatnich miesięcy na Dalekim Wschodzie jasno wskazują, że amerykańscy agresorzy nie zrezygnowali z myśli ponownego podboju Chin. Opublikowane przez rząd Koreańskiej Republiki Ludowej tajne akty z archiwów lisymanowskich ujawniają, że zbrodnia agresja na Korei jest częścią składową tego planu, w myśl

którego Korea miała być przekształcona w bazę agresji przeciw Chinom. Niemniej ważną rolę w planach tych odgrywa Tajwan, Mac Arthur określił ją jako „cenny lotniskowiec” i ważną bazę strategiczną w „systemie obronnym Stanów Zjednoczonych na Pacyfiku”.

Aneksja Tajwan przez Stany Zjednoczone jest jawnym aktem agresji wobec Chin. Opieka i pomoc udzielana Ciang Kai-szekowi, militarysta tej wyspy, wreszcie pirackie napady lotnicze na terytorium Republiki Ludowej — oto akty świadczące o prowokacjach, zmerzących do rozpoczęcia wojny przeciw Chinom. W świetle tych faktów jasnym jest dlaczego Stany Zjednoczone tak uporczywie walczą przeciw dopuszczeniu Chin Ludowych do ONZ.

Polityka amerykańskich barbarzyńców zmierzających do rozszerzenia pożogi wojennej na Chiny trafia na zdecydowany opór całego narodu chińskiego, który nie daje się zastraszyć żadnymi prowokacjami i groźbami. Za narodem chińskim stoją wszystkie pokój miłujące kraje, że Związek Radziecki na czele, który udziela pełnego poparcia Chińskiej Republice Ludowej.

475-milionowy naród chiński, poparty przez siły pokoju i postępu na całym świecie, potrafi w konsekwentnej walce przeciw amerykańskim agresorom pokrzyżować ich zbrodnicze machinacje i zapewnić swojej ojczyźnie rozkwit gospodarczy i kulturalny.

Z dumą patrzy dziś naród chiński na drogę przebytą w pierwszym roku swej niepodległości, drogę znaczną na wielkich sukcesach gospodarczych i konsolidacji władzy ludowej. Sukcesy te są świadectwem, że Chiny Ludowe potrafią, dzięki pomocy Związku Radzieckiego i słusznej polityce rządu ludowego, pod przewodnictwem Mao Tse-tunga pomyślnie rozwiązać ogromne zadania, stojące przed tym wielkim krajem, który zdyktowanie wstąpił na drogę rozwoju ku socjalizmowi.

Pierwsza rocznica proklamowania Chińskiej Republiki Ludowej jest wielkim świętem dla całego narodu chińskiego. Jest ona również świętem całej postępowej ludzkości, która z radością śledzi sukcesy osiągnięte przez blisko półmiliardowy naród w jego pracy i walce.

祝賀波蘭共和國六週年國慶

毛主席致電貝魯特總理

周總理致電西倫凱維茲總理

（一）毛主席致電貝魯特總理

（二）周總理致電西倫凱維茲總理

（三）毛主席致電西倫凱維茲總理

（四）周總理致電貝魯特總理

（五）毛主席致電西倫凱維茲總理

（六）周總理致電貝魯特總理

（七）毛主席致電西倫凱維茲總理

（八）周總理致電貝魯特總理

（九）毛主席致電西倫凱維茲總理

（十）周總理致電貝魯特總理

Mao Tse-tung — Przewodniczący Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej

Chińska Republika Ludowa wielki Sojuznik Związku Radzieckiego w walce o demokrację i pokój

Z dnia na dzień, z miesiąca na miesiąc wzmagają się we wszystkich zakątkach kuli ziemskiej walki o pokój i demokrację przeciw siłom imperializmu i reakcji. W obozie sił demokratycznych wielkim sojuznikiem Związku Radzieckiego w walce o pokój i demokrację jest Chińska Republika Ludowa. Naród chiński doświadczył na własnej skórze, jak potworne cierpienia niesie agresja imperialistyczna i ucisk reakcji.

Przodujący działacze polityczni narodu chińskiego, tacy np. jak Sun Jat-sen, dawno już dążyli do tego, by Chiny kroczyły w ramie z krajem socjalizmu, we wspólnie walce przeciw imperializmowi i reakcji.

W liście do Centralnego Komitetu Wykonawczego ZSRR, napisanym na łożu śmierci, Sun Jat-sen dał wyraz marzeniu o ścisłej współpracy radziecko-chińskiej w dziele walki o lepszą przyszłość ludzkości. Sun Jat-sen pisał:

„Stoicie na czele związku wolnych republik — tej wspaniałej spuścizny, jaką ucieleźnionym narodom świata pozostawił nieśmiertelny Lenin. Dzięki tej spuściznie ofiary imperializmu na pewno zdobędą wolność i wyzwolenie od tego międzynarodowego ustroju, którego ko-

riwieniem potrzebowali jeszcze znaczniejszej pomocy Związku Radzieckiego”.

W r. 1949, po odniesieniu przez naród chiński historycznego zwycięstwa ten wspólny front został stworzony. Stanowi on dziś potężną, niezłomną siłę.

Pod przewodnictwem swej partii komunistycznej naród chiński wypędził niekwestyonalnych podległych wojennych i stworzył republikę ludową. Jej powstanie ogromnie wzmocniło oboz bojowników o pokój i demokrację.

Ale zdrajca Ciang Kai-szek, który schronił się na wyspie Tajwan (Formoza), snuje nadal ścieżkę intryg przeciwko Chinom.

Występując przeciw antynarodowej klisze Ciang Kai-szeka, przeciw okupowaniu przez Amerykanów wyspy Tajwan, dążąc do wyzwolenia całego terytorium chińskiego, naród chiński walczy o trwały pokój, o wolność i postęp.

Amerkańscy handlarze śmierci i ich satelici z krajów zmarszalizowanych, uniemożliwiają przedstawicielom Chińskiej Republiki Ludowej udział w pracach ONZ. Kieruje nimi obawa przed dalszym zwiększeniem się międzynarodowego znaczenia sił obozu pokoju i demokracji, które nastąpiłyby w wypadku, gdyby w ONZ — obok przedstawicieli Związku Radzieckiego — znaleźli się również przedstawiciele wolnych Chin.

Centralny Rząd Ludowy Chin po parę oświadczenie i protest Związku Radzieckiego przeciw bezprawnemu zwalnianiu japońskich zbrodniarzy wojennych. Podobnie jak Związek Radziecki, rząd Chińskiej Republiki Ludowej domaga się zawarcia w jak najbliższym terminie traktatu pokojowego z Japonią, takiego traktatu, który zapewniłby Japonii rozwój demokratyczny, nie zaś przekształcił ją w narzędzie amerykańskiej agresji imperialistycznej. Dając wyraz swej solidarności ze Związkiem Radzieckim i wszystkimi demokratycznymi siłami świata, swej wierności sprawie pokoju i demokracji ponad 100 milionów Chińczyków złożyło już podpisy pod Apellem Sztokholmskim.

Chińska Republika Ludowa niejednokrotnie wyrażała zdecydowany protest przeciw wrogim amerykańskim żółdąkom na Korei. Gniew i obrzucenie narodu chińskiego, wywołane barbarzyństwem imperialistów amerykańskich na Korei i całą zbrodniczą polityką Waszyngtonu, znalazły wyraz w tysiącach rezolucji i przemówień. Wielomilionowy naród chiński wyraził też ostry protest przeciw interwencji i zbrodniom amerykańskim w Vietnamie.

W końcu roku 1949 wódz narodu chińskiego, Mao Tse-tung, przybył do Moskwy. W wygłoszonym w Moskwie przemówieniu Mao Tse-tung oświadczył:

„Najważniejsze zadania chwili obecnej — to umocnienie światowego frontu pokoju ze Związkiem Radzieckim na czele, walka przeciw podlegaczom wojennym, zacienienie drobrosjadzkich stosunków między dwoma wielkimi państwami — Chinami i Związkiem Radzieckim, oraz rozwinięcie przyjaźni łączącej narody chiński i radziecki”.

Braterska przyjaźń i współpraca narodów radzieckiego i chińskiego stanowi kamień węgielny frontu pokoju, rekwizytem jego niepokonanej mocy, gwarancję nowych wspaniałych sukcesów sił demokratycznych.

Literatura i sztuka Nowych Chin

Zwycięstwa chińskiej Armii Ludowej i rewolucyjne przemiany w kraju znalazły głęboki wyraz w dziedzinie literatury i sztuki nowych Chin. Artyści i pisarze chińscy prowadzą wielką kulturalno-oświatową ofensywę, budując entuzjazm szerokiej mas pracujących do walki z wrogiem, sławiąc rewolucyjne czyny patriotów chińskich i tłumacząc zadania, które stoją przed Armią Ludową i ludem. Wielkie znaczenie literatury i sztuki w dziele pełnego wyzwolenia politycznego i społecznego było i jest doceniane przez przywódców Chińskiej Republiki Ludowej. Rozwój literatury i sztuki zapewniła również osobista troska Wodza narodu chińskiego, Mao Tse-tunga, który sam jest wybitnym poetą i wielkim miłośnikiem muzyki. Zadania artysty i pisarza chińskiego nakreślił Mao Tse-tung w przemówieniu wygłoszonym na zjeździe pisarzy i artystów w Jenanie dn. 23 maja 1942 r.

„Nowa kultura chińska — mówił wówczas Mao — jest kulturą ludu i mas, kroczących pod wodzą proletariatu do walki z kulturą imperia listów i feodalów. Wszyscy nasi artyści i pisarze muszą dotrzeć do robotników, chłopów i żołnierzy, dogo rzyć obecny etap rzeczywistej walki, poznać do głębi naukę Marksa i Lenina, zrozumieć rozwój społeczności ludzkiej i całym sercem oddać się sprawie robotników, chłopów i żołnierzy. Ot jedyna droga, prowadząca do stworzenia prawdziwej sztuki — prawdziwej literatury — dla ludu”.

Mao Tse-tung stawia za wzór chińskim pisarzom i artystom radzieckich. Wielkie osiągnięcia pisarzy i artystów chińskich dowodzą jak cenne były w ich pracy wskazania Wielkiego Wodza ludu chińskiego. Stali się oni wiernymi towarzyszami rewolucyjnej walki ludu chińskiego i te-

go wysiłków nad przebudową życia nowych Chin. Przemówienie Mao Tse-tunga nadało twórczości pisarzy rewolucyjny kierunek i siłę. Rzekł twórczości artystycznej i literackiej Chin jest potwierdzeniem przewidywań Mao Tse-tunga. Literatura i sztuka nowych Chin rosną i rozwijają się „wszecz, w głąb i w zwzwyż”.

Przełomowym momentem w życiu kulturalnym Chin Ludowych był zjazd 600 działaczy literatury i sztuki. Zjazd wykazał olbrzymie zdobycze nowych Chin w dziedzinie literatury i sztuki i przyjął zasadę, że nowa literatura i sztuka winny być narodowe w formie i socjalistyczne w treści. Na zjeździe utworzono ogólnochińskie związki pisarzy, dramaturgów, kompozytorów i plastyków. Związki te mają swoje czasopisma: „Ludowa Literatura”, „Ludowa Muzyka”, „Ludowy Teatr” i „Ludowa Sztuka”.

Pisarze i artyści nie tylko walczą w szeregach Armii Ludowej, rozpalając w żołnierzach płomień walki o wyzwolenie spod jarzma imperialistycznej i feodalnej niewoli, ale z równym entuzjazmem stanęli do odbudowy swojej Ojczyzny na nowych zasadach.

Pisarze chińscy stworzyli wiele pięknych opowiadań i powieści o bohaterstwie żołnierzy Armii Ludowej. Do czołowych pozycji należy tu opowieść młodego pisarza Baj-Ju ja pt. „Trzej żołnierze” i Szao Tsi-Nani „Wszędzie czekają na nich miny”. Walka chłopów chińskiego o ziemię i walka kobiety o równouprawnienie była również tematem wielu powieści, z których najbardziej wybitne są: powieść „Wesele małego Er Cheja” — Cza Szu-Li, opisująca walkę i zwycięstwo chłopów nad feodalizmem oraz „Pieśń Li-Ju-Caja” i „Przemiany w Lit-sa-czuanie”. Powieść „Słońce nad rzeką San-gan” Din Linsa i „Burza, którą przeżywa-

my” Czo Li-Bo zajmują się zagadnieniami reformy rolnej. Pracę robotników nad odbudową kraju opisuje pisarka Tsao Min w powieści „Siła napędowa”.

Do najbardziej popularnych powieści należą utwory Cza Szu-Li, który opowiada o życiu prostych ludzi, o tym jak tworzą się ich charaktery w nowych Chinach, jak przeobrażają się oni w aktywnych i świadomych budowniczych swojego państwa. Można często spotkać w spokojnej wiosce i na ruchliwej ulicy wielkiego miasta grupki Chińczyków, odczytujących przypadkowych lektorów lub narratorów, czytających lub recytujących utwory pisarzy chińskich. Ludzie uważnie słuchają prostego, namiętnego opowiadania, jak prości chłopcy powstają na nogi, jak rozprostowują plecy, jak budzi się lud chiński do nowego życia. Chłop chiński żywo reaguje na wystąpienia opowiadania, interesując się coraz to nowymi sukcesami swego państwa.

Poezja nowych Chin stała się orężem rewolucyjnych zmagania ludu chińskiego, jej treścią jest wielka sprawa ludu. Wiersze poety Liu Tsi-na „Serce wrócone ku Stalinowi” napisane z okazji 70-lecia urodzin Stalina, są piórnym hymnem na cześć Wielkiego Wodza międzynarodowego proletariatu. W wierszach „Marsz ósmej armii” Czan Sun Szu i „Strzeżcie się złodziei” — Tian Szu i „Wszystkie powieści do dalszej walki przeciwko imperialistycznym zbrodniom wolności. Poematy „Życie woźnicy” — Tian Tsi-na i „Wan-Gui i Li-Sian-Sian” Li-Tsi opiewają twórczą pracę ludu, który wywalczył wolność. Można w nich zaobserwować wybitny wpływ poezji Majakowskiego. Majakowski w poezji, podobnie jak Gorki w prozie, wywarł ogromny wpływ na literaturę Nowych Chin.

Teatr Ludowy Chin odróżnia się w treści i w formie od starego teatru symbolicznego. Po raz pierwszy w historii Chin wstąpił w nim prości ludzie — chłopcy, robotnicy, żołnierze jako autorowie sztuk, aktorzy i widzowie. Gruntowna przemiana stosunków społecznych i ostra walka klasowa objęły również i teatr, który cieszył się niesłychaną popularnością. Często po przedstawieniu sztuki, napisanej przez chłopca, robotnika lub żołnierza, odbywają się dyskusje między autorami, aktorami i widzami na jej temat.

Liczne utwory sceniczne przedstawiają bohaterką walkę oddziałów Armii Ludowej, rewolucyjne przeobrażenia i gruntowne przemiany w sytuacji szerokiej mas pracujących. Do nich należą m. in.: „Rewolucyjny obrazki noworoczne” — Czu I, „Bohaterki oddziału” — Lu Wenia, „Żołnierze Armii Ludowej” — Piu Czoua.

Ze sztuk plastycznych najbardziej rozwinięto się drzeworytnictwo. Jeden z najświetniejszych grafików chińskich — Li Hwa wykonał ponad tysiąc drzeworytów na tematy wojenne, służąc jednocześnie w Armii na froncie. Do najbardziej rewolucyjnych grafików należy Ku Yuan, który przedstawia w swych drzeworytach życie chłopów chińskich, nowe reformy i przemiany społeczne Chin.

Szybki i wszechstronny rozwój literatury Chin Ludowych odbywa się na bazie wielkiej aktywizacji politycznej milionowych mas pracujących. Słowa Mao Tse-tunga, rzucane na zjeździe w Jenanie w 1942 r. stają się dziś rzeczywistością. Pisarze i artyści chińscy, czerpią bowiem swe natchnienie z najświeższej łączności z ludem, z wielkich idei marksizmu — leninizmu i bogactw doświadczeń Związku Radzieckiego w dziedzinie kultury i sztuki.

Czou En-laj Premier Państwowej Rady Administracyjnej i minister spraw zagranicznych Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej

1 października

KRONIKA PARTYJNA

ZAWIADOMIENIE

Wydział Propagandy Kultury i Oświaty K.D. „Górna” zawiadamia, że w dniu 1.10.1950 r. o godz. 10-iej w sali Z.P.D. im. Pawła Fintera przy ul. Łukasieńskiego nr. 4 odbędzie się Ogólno-Dzielnicowa odprawa agitatorów.

Ze względu na ważność spraw sta- wiennictwo obowiązkowe.

UWAGA, P.Z.P.R.-owcy AKADEMII MEDYCZNEJ W ŁODZI!

W niedzielę, dnia 1 października 1950 r. o godz. 9.00 (rano) w Anatomium, ul. Narutowicza 60 odbędzie się zebranie Podst. Org. Part. — P.Z.P.R. A. M.

Obecność członków i kandydatów bezwzględnie obowiązkowa.

Rosną kadry działaczy związkowych

Zakończenie I kursu pedagogicznego w Centralnej Szkole Związków Zawodowych

Troska o zapewnienie wychowania nowych kadr, o realizację uchwał IV Plenum KC PZPR skłoniła Centralną Radę Związków Zawodowych do zorganizowania pół roku temu pierwszego kursu pedagogicznego dla aktywistów związkowych i przodujących robotników. Kurs rozpoczął się w dniu 1 marca br. Miał on za zadanie wykształcenie wykładowców dla szkół związkowych, (których w tej chwili na terenie kraju mamy około 20), wykładowców, którzy znając potrzeby i niedomagania pracy związkowej mogliby kształtować nowe kadry aktywistów związkowych.

Dotychczas, niestety, w pracy związkowej nie nastąpił jeszcze całkowity przełom i zwrot ku lepszemu. Jeszcze w wielu instancjach związkowych działacze związkowi

uważają się jedynie za urzędników a nie działaczy społecznych. Wielu związkowców ciągle jeszcze nie nadąża za aktywnością klasy robotniczej, która przechodzi coraz do nowszych, wyższych form pracy, podejmując liczne zobowiązania produkcyjne, rozwijając ruch współzawodnictwa i racjonalizatorstwa. W związkach zawodowych to wszystko jest często nie zawsze znajduje pełne i właściwe odbicie.

Często jeszcze nie prowadzi się w sposób należyty pracy kulturalno-oświatowej, do prac świetlicowych nie włącza się zagadnień produkcyjnych, a co najważniejsze często jeszcze zapomina się, że praca związkowa nie ogranicza się tylko do świetlic, że trzeba ją przenieść do warsztatu pracy i do domu robotnika.

W dziedzinie socjalnej związki zawodowe także nie wywiązują się jeszcze należycie ze swych zadań. Część się są wypadki biurokratyzmu i odcierania się działaczy związkowych od potrzeb mas pracujących.

O tym wszystkim mówił na wczorajszej uroczystości z okazji zakończenia pierwszego w Polsce kursu pedagogicznego Centralnej Szkoły Związków Zawodowych — sekretarz CRZZ, tow. Kratko.

— I dlatego — stwierdził dalej mówca — potrzebna nam dobrych aktywistów związkowych, którzy będą mogli realizować słuszną linię działania, ludzi, którzy wyróśli z klasy robotniczej i dla niej będą pracowali.

Nasz kurs pokazał, że taktyka była słuszną; wysuwać robotników od warsztatu pracy do nauki i wychowywać takie kadry związkowe, które

będą mogły przełamać dotychczasowe braki w pracy. Dlatego przed wami, którzy wyszliście ze szkoły z hartem i zrozumieniem zadań, jakie was oczekują — stoja kolosalne zadania. Wy musicie przyczynić się do tego, aby nasze związki zawodowe przejęły bolszewicki styl pracy i aby przełamały niezdrowe tradycje, które jeszcze tu i ówdzie pokutują.

Kurs ukończyło ogółem 32 aktywistów i robotników, w tym z wynikiem bardzo dobrym — 13. Wszyscy absolwenci otrzymali dyplomy i cenne upominki książkowe. Teraz przystąpią do trudnej i zaszczytnej pracy — kształtowania silnych, zahartowanych kadr aktywistów związkowych. (Sylw.)

Sprzedaż kolejowych biletów powrotnych

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Łodzi podaje do wiadomości, że celem udogodnienia przejazdu po dróży z Łodzi do Warszawy, z dniem 1 października 1950 r. zostaje wprowadzona sprzedaż biletów powrotnych (normalnych i ulgowych) relacji Łódź-Fabryczna i Łódź-Kaliszka-Warszawa.

Bilety te uprawniać będą do przejazdu „tam” w dniu oznaczonym data na bilecie a do powrotu „z powrotem”, w tym samym dniu lub następnym.

Dlaczego Wydział Zdrowia nie wykorzystuje pieniędzy przeznaczonych na kąpiele dla dzieci szkolnych

Pisaliśmy niedawno o tym, że Miejskie Zakłady Kąpielowe w Łodzi nie są wykorzystywane w całej pełni, że frekwencja w poszczególnych zakładach bywa zazwyczaj bardzo niska (w miesiącach letnich do sięgała zaledwie 50 — 65 procent wykorzystania ogólnej ilości miejsc w 5 istniejących zakładach). Ostatnio jednak sytuacja na tym odcinku nie uległa poprawie — a wręcz przeciwnie — jeszcze się pogorszyła. W miesiącu wrześniu wykorzystano tylko 30 procent rozporządzalnych miejsc w kąpieliskach łódzkich.

Tymczasem, jak się okazuje — Wydział Zdrowia przy Prezydium R. N. m. Łodzi — dysponujący znacznymi sumami, przeznaczonymi na kąpiele dla dzieci szkolnych, z sum tych nie czyni użytku. W roku 1949 nie wykorzystano 1.800.000 złotych, przeznaczonych na ten cel, a i w roku bieżącym sprawa przedstawia się podobnie.

Dzieci szkolne stanowią zazwyczaj znaczny procent kąpielących się w Miejskich Zakładach Kąpielowych. Niestety, w roku bieżącym we wrześniu zbiorowe kąpiele dzie-

ci należały raczej do rzadkich wypadków. Dlaczego Wydział Zdrowia nie za troszczy się bardziej o higienę dzieci szkolnych i zaprzestacza sumy, przeznaczone na ich kąpiele?

Wyższe uczelnie w Łodzi przygotowane na przyjęcie studiującej młodzieży

Na terenie wszystkich wyższych uczelni łódzkich w ciągu okresu wakacji przeprowadzone były roboty remontowe, przygotowujące budynki uczelnie na przyjęcie studiującej młodzieży.

Na Uniwersytecie Łódzkim przeprowadzone w ciągu lata remonty kosztowały 4 mil. zł, a więc o 2,5 mil. zł więcej, niż w roku ubiegłym. Odnownie zostały sale wykładowe i Zakłady Humanistyki i Polityki Społecznej przy ul. Narutowicza 65, Zakład Wydziału Humanistycznego przy ul. Lindleya 3, Zakład Wydziału Pedagogicznego przy ul. Narutowicza 41. Przy ul. Kopernika 55, gdzie mieści się Wydział Prawny UL,

Warszawa rośnie w oczach

Do budowy Dzielnicowego Domu Towarowego w Mariensztacie przystąpiła Brygada młodzieżowa. Brygada ta walczy o tytuł najlepszej załogi budowlanej w Polsce. Według zobowiązania Dzielnicowy Dom Towarowy o ogólnej kubaturze 6000 m sześciu, wykonany będzie na dzień 31.12. br.

Na zdj. Produkcja brygada betoniarzy grupowego Peca. Grupa ta wyrabia średnio 407 proc. normy.

Co dziś robimy?

Następujące kina wyświetlają dziś poranki filmowe: Adria — o godz. 12 „Urwis Gavroche”, Baityk — o godz. 11.30 — „Orzeł Kaukazu”, Gdynia — o godz. 11 i 12 „Program aktualności krajowych i zagranicznych”, Muza — o godz. 11 „Milczenie jest złotem”, Polonia — o godz. 11 „Pragnienie”, Przedwiośnie — o godz. 11 „Jan Rohacz z Dube”, Roma — o godz. 11 „Stiepan Razin”, Wisła — o godz. 10.30 „Orzeł Kaukazu” (seria II), Włókniarz — o godz. 11 „Orzeł Kaukazu” (seria D), Wolność — o godz. 11 „Dziwczyna ze Słowacji”, Złota — o godz. 11 „Dwie brygady”.

my, iż frekwencja na tym koncercie dopisze w całej pełni. W programie przewidziane są występy artystów teatrów łódzkich, zespołów świetlicowych, chórów i orkiestr naszego miasta. Usłyszymy więc w wykonaniu Michała Ślaskiego i Jadwigi Kandy duet z operetki Dunajewskiego, „Swobodny Wicher”, oraz arie z „Hrabiego Luksemburga” — Lehara, zobaczymy piękne tańce ludowe, które wykonane będą przez zespół taneczny Zjednoczonych Zakładów Pasmanteryjnych Łódź — Południe, będzie i Apolinary Pindross ze swym niegdyśmi akordeonem oraz Lucjan Michał (ksyofon).

O godz. 16 w Hali „Wimy” przy ul. Armii Czerwonej 82 odbędzie się ciekawa impreza, z której dochód przeznaczony został na rzecz odbudowy Warszawy. Nie wątpi-

Wszystkie muzea łódzkie otwarte będą, jak każdej niedzieli, w godz. 10 — 18. Czynny jest również Ośrodek Propagandy Sztuki (wystawa pt. „Tadeusz Kościuszko”).

Tramwaje łódzkie po przebudowie ulic wracają na swe trasy

Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi podaje do wiadomości, że od niedzieli, dnia 1 października br., w związku z zakończeniem robót ziemnych na ul. Napiórkowskiej, pociągi linii 3, 5 i 16 kursować będą po swych właściwych trasach, a mianowicie:

Trasa linii Nr 3: Zarzew, Napiórkowskiego, Plac Reymonta, Piotrkowska, Plac Wolności, Obrońców Stalingradu, Aleja Unii, Srebr-

zyńska, Nowe Złotno i z powrotem.

Trasa linii Nr 5: Chojny, Rzgowska, Plac Niepodległości, Plac Reymonta, Napiórkowskiego, Kilińskiego, Nowotki, Plac Wolności, Złoterska, Limanowskiego, Zabieniec i z powrotem.

Trasa linii Nr 16: Kolej Obwodowa, Pabianicka, Plac Niepodległości, Plac Reymonta, Napiórkowskiego, Kilińskiego, Nowotki, Plac Wolności, Złoterska, Limanowskiego, Hipoteczna i z powrotem.

O pewnym zarządzeniu DRN

Podkomitety domowe ożywają swą działalność. Istnieje jeszcze jednak w naszym mieście pewna ilość domów nie posiadających wyżej wymienionych komitetów. Dzielnicowa Rada Narodowa Łódź — Śródmieście wystąpiła ze słuszną inicjatywą zorganizowania komitetów tam, gdzie ich dotychczas nie ma, z tym jednakże, że będą one powoływane na podstawie dawnego rozporządzenia: „W domach, nie posiadających komitetów domowych, lokator zajmujący mieszkanie o najbliższej numeracji w niemi zwołuje zebranie lokatorów aby dokonać na tym zebraniu wyboru komitetu”.

Spytaliśmy kilku znajomych: „Kto mieszka w twoim domu pod numerem 1-szym? I oto, co mi odpowiedzieli:

I Pod numerem pierwszym Mieszka pan Brudek Tytus (Wódka, on nie pija, Lec... czysty spirytus!)

Trzeci był rzadko (Przez pomyłkę — czasem...) Za to bardzo często śpiewa solo (basem).

II Lokator „pod pierwszym” To „nowin” miłośnik. Wie to nasz dom cały (Choć typ — ścisza głośnik!)

„Bum... bum... bum...” — wieczerem I z rana — od świtu: BEC i Londyn. Albo — „głos z Madrytu”.

REFLEKSJE

Oj, bywa i tak, niestety — hej! Ty, o Rado się zastanów — hej! Jakże będą komitety — hej! Powołane przez tych „panów” — hej!!! Hipolit Smutny

DYŻURY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżurują następujące apteki: Piotrkowska 193 — Czernek, Łagiewnicka 120 — Pastorowa, Piotrkowska 307 — Pawłowski, Narutowicza 42 — Rychter, Gdańska 90 — Renbieliński, Armii Czerwonej 6 — Szymański, Srebrzyńska 67 — Szlindembuch, Piotrkowska 25 — Steclak, Plac Kościelny 8 — Apteka Społeczna Nr. 53. Nr. telefonów Pogotowia Ratunkowego 104-44.

„Wieczór Trzech Króli” w Teatrze im. Jaracza

Państwowy Teatr im. St. Jaracza otwiera sezon jesienny jedną z najświetniejszych sztuk Szekspira — „Wieczorem Trzech Króli”, którego premiera odbędzie się dnia 3 października br.

Świetlica dla dzieci

Zarząd Oddziału Grodzkiego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację i Zarząd Związku Inwalidów Wojennych zawiadamia członków i podopiecznych, że przy ul. Nawrot 31 została ponownie otwarta świetlica dla dzieci, które należy zgłaszać do sekretariatów obu związków: Zw. Inwalidów, Piotrkowska 73 i Zw. Bojowników, Południowa 2.

Nasi korespondenci piszą

Elektrownia czyni przygotowania na okres zimowy

Zaloga Elektrowni Łódzkiej dokłada wszelkich starań, aby miesiąc kańcem Łodzi i okolicy zapewnić na okres zimowy wystarczający zasób energii elektrycznej. Zostały już przeprowadzone remonty turbin oraz kotłów, uszczelniono i przygotowano transformatory, jak również izolatory. Dostawę wody przy produkcji prądu zapewnią w wystarczającej ilości własne studnie zakładowe. Do wzrostu produkcji prądu przyczynia się kocioł brylowy — gigant, który został sporzadzony ze szczerki żelazta. Obecnie

kocioł dostarcza potrzebną ilość pary wszystkim turbinom. Elektrownia Łódzka wymienia obecnie ograniczniki na liczniki, co pozwoli mieszkańcom korzystać z prądu w większej ilości. Dla dokonania wymiany wystarczy zgłosić się z rachunkiem do działu instalacji.

Dzięki wysiłkom pracowników Elektrowni Łódź będzie zaopatrzone na w okresie zimowym w wystarczającą ilość prądu.

T. Wdowiak, Elektrownia Łódzka

Rozwijamy prace naszej świetlicy

Okres jesienno-zimowy sprzyja ożywieniu pracy kulturalno-oświatowej w świetlicach. W związku z tym odbyły ostatnio zebrania kierownictwa i aktywów świetlicowych naszych Zakładów ZPB im. Bytomskiej.

W oparciu o doświadczenia ubiegłego roku postanowiono działalność świetlicy wydatnie usprawnić i rozwinąć. Nakreślony plan pracy przewidyuje uruchomienie nowych sekcji artystycznych, zespołów oświatowych, a przede wszystkim kursu języka rosyjskiego i kursu początkowego nauczania.

Nad organizowanym kursem języka rosyjskiego objęto opiekę koło TPPR.

Wykonanie tych zadań postawiło przed nami kulturalno-oświatowe Zakłady w odpowiednim poziomie. Pewne utrudnienie w pracy stanowią fakt, że nie posiadamy najlepszych warunków lokalowych. Od dana do użytku świetlicy hala po maszynowni przylega bezpośrednio do sal produkcyjnych i przedkajacy stamtąd hałas nie pozwala na odpowiednie skupienie. Jednak mimo to jesteśmy pew-

ni, że obecny sezon stworzy przełom w działalności naszej świetlicy.

T. Kaczmarek, ZPB im. Bytomskiej

Widzieliśmy Warszawę

Staraniem rady zakładowej ZPB im. Szymańskiego zorganizowane zostały dla naszych przodowników pracy bezpłatne wycieczki do Warszawy. Ubiegłej niedzieli, 24 IX, udała się do stolicy pierwsza grupa w liczbie 100 osób. Następną dwie tury wyjadą kolejno 1 i 8 października. Celem tej wycieczki jest aby nasi przodownicy na własne oczy ujrzeli, jak coraz szybciej i wspanialej rozwija się nasza socjalistyczna stolica, ażeby zobać, że i ich wytyczona praca przyczynia się do naszych wielkich osiągnięć gospodarczych.

Uczestnicy wycieczki powrócili pełni wrażeń i widoków odbudowującej się Warszawy. Wycieczka ta uświadomiła im, że wspólnym wysiłkiem wszyscy, także ci młodzi, z zapałem i energią wkraczają w Plan 6-letni, stwarzając niezburzone fundamenty socjalizmu w Polsce.

Kosiński, ZPB im. Cz. Szymańskiego

Poszukiwani pracownicy

Technika budowlanego, lub z równorzędną praktyką zawodową, na stanowisko kierownika inwestycji zatrudnia od zaraz Zakłady Sprzetu Transportowego Nr. 4, Oddz. II, Łódź-Radogoszcz, ul. Liściasta Nr. 17. Warunki pracy do omówienia. Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 860

Wykwalifikowanych ślusarzy, elektryków, tkaczy-(ki) na automaty, uczniów-(ice) powyżej lat osiemnastu na kłalnę i przedziałnie oraz robotników gospodarczych zatrudnia Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. St. Dubois, Łódź, ul. Sienkiewicza 82-84. Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 883

Kierownicze wydziały ogólne i wychowawcze, do internatu absolwentek SPP zatrudnia od zaraz Żelazkowe Zakłady Przemysłu Bawełnianego, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione z siedzibą w Żelazkowie. Mieszkanie zapewnione. Zgłoszenia osobiste i pisemne przyjmuje Wydział Personalny. 885

Wykwalifikowanego księgowego, tkaczy-(ki), przewijaczki, uczniów-(ice) powyżej lat osiemnastu na kłalnę i przedziałnie oraz robotników gospodarczych zatrudnia Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Sz. Harnawa w Łodzi, ul. Kilińskiego 2. Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 882

Wykwalifikowanych księgowych zatrudnia od zaraz Centrala Handlowa Przemysłu Chemicznego, Biuro Sprzedaży Wyrobów Gumowych. Zgłoszenia przyjmuje Oddział Personalny BSWG, Łódź, ul. Św. Stanisława 2. 888

Technika-energetyki i ruchu, technika-mechanika, pianista, księgowego działu produkcji oraz robotników gospodarczych zatrudnia Zakłady Przemysłu Włókiennego im. M. Ossowskiego, Łódź, ul. Kilińskiego 169. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Wydział Personalny, ul. Nawrot Nr. 33. 884

Technika-elektryka, kotoniarzy i kontystkę do Wydz. Finansowego przyjmuje natchemiasz Zakład Przemysłu Pończosznego im. W. Jurczaka w Łodzi, ul. Sienkiewicza 65. Zgłaszać się do Wydz. Personalnego w godz. 0-7.30 do 15.30 887

Każdy Czytelnik naszego pisma może nabyć książki w cenie 80 zł za jeden tom

w listonosza wiejskiego i miejskiego w każdym urzędzie lub agencji pocztowej u kolporterów w zakładach pracy w rozdzielniach P.P.K. „RUCH”

tak w Łodzi, jak i na terenie całego województwa łódzkiego. Zgadzacie u listonoszy i kolporterów fabrycznych książek niżej zamieszczonych:

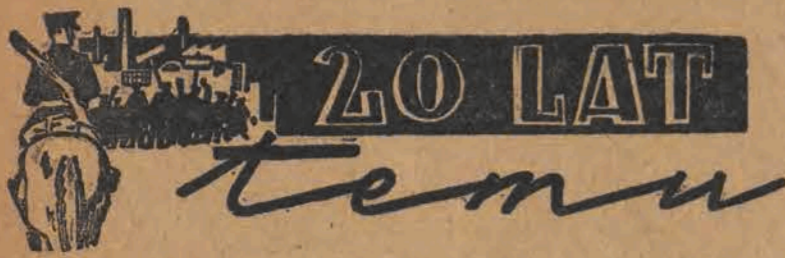
- 1. „Daleko od Moskwy” — Wasyl’ Ażajew — 3 tomy; 2. „Jak hartowała się stal” — Mikołaj Ostrowski — 2 tomy; 3. „Sosa Wotokomska” — Aleksander Bek; 4. „Statek Derbent” — Jurij Krymow; 5. „Chleb” — Aleksy Tolstoj; 6. „Czerwony Morten” — Martin Andersen Nexo; 7. „Pan Tadeusz” — Adam Mickiewicz; 8. „Statek w mieście” — Andreas Kedros; 9. „Syn ludu” — Maurice Thorez; 10. „Karlun Mamaja” — P. Szebinin; 11. „Opowiadanie” — Antoni Czechow; 12. „Novela wybrane” — Henryk Sienkiewicz; 13. „Kordian i Cham” — L. Kruczkowski; 14. „Ziemia w jarmie” — Wanda Wasilewska; 15. „Opowieść o prawdziwym człowieku” — Polewoj; 16. „Kórnicy” — Orkan; 17. „Inkluzowe wino” — Morton; 18. „Dalekie i bliskie” — Kowalski, W każdym mieszkaniu robotnika i chłopca — biblioteczka domowa.

Spółdzielnia Inwalidów Zakład Odkazania Telefonów

ul. Piotrkowska 59

niżej wymienionym zawiadamia, że od dnia 1 października br. zmieniono konto w banku Rzemiostu i Handlu na nr. 54/110.

Wszelkie wpłaty na dobro Spółdzielni winny być od powyższego terminu wpłacane na nowe konto. 868 4 techników włókienników, 1 dekarza, 16 dzielników na maszyny osnowowe lub uczni po odbytej już służbie wojskowej i 6 snowaczek zatrudnia od zaraz Zakłady Przem. Dzw. im. W. Głazewskiego, ul. Krzemieniecka Nr. 2. Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 862

Co pisała prasa łódzka w dn. 1 października 1930 r.

RAJD AWIONETEK

W dniu wczorajszym rozpoczął się okólny rajd awionetek. Jak dotąd prowadzą awionetki Grzeszczyka i Zwicki.

APATIA PRZEDWYBORCZA

Gazety stwierdzają, że w komisjach obwodowych panują absolutne pustki. Ludność przejawia kompletny brak zainteresowania dla sprawy wyborów, o których z góry wiadomo, że będą stażowane. Jak dotąd nikt nie zjawił się w komisjach celem sprawdzenia list wyborczych.

ŚNIEGI I MROZY W POLSCE

W dniu wczorajszym spadł śnieg w Zakopanem i na Wileńszczyźnie. W górach zanotowano kilkustopniowy mroz.

TOMASZÓW ZBANKRUTOWAŁ

W dniu wczorajszym, stosownie do zapowiedzi — "urzędniczy zarząd miejski w Tomaszowie otrzymał awizo domienia, że magistrat nie posiada pieniędzy na wypłatę pensji.

TRZEBA SIĘ OBYĆ BEZ NAUCZYCIELI

W związku z znacznym zwiększeniem się liczby działów szkolnej ku-

ratorium okręgu łódzkiego wystąpiło do Ministerstwa Oświaty o przyznanie szeregu nowych etatów nauczycielskich. W dniu wczorajszym nadeszło z Warszawy pismo zawiadamiające, że państwo nie posiada pieniędzy na załatwienie nowych sił nauczycielskich. Ta ilość nauczycieli, która jest obecnie — „musi” — wystarczyć. „Głos Poranny” podaje, że nauczyciele uczą w klasie po 50 i więcej dzieci.

POWSTANIE W MAROKKU

We francuskim Marokku wybuchło powstanie tubylców. Gubernator francuski wysłał na teren objęte powstaniem silne eskadry samolotów, które pacyfikują tereny zagrożone za pomocą bomb zapalających i burzących. Cały szereg wsi zrównano z ziemią.

W USA PODWYŻKA DLA „KATÓW

Władze sądowe w USA postanowiły uwzględnić postulaty katów amerykańskich, wykonujących wyroki śmierci za pomocą prądu elektrycznego. Obecnie za każdego delikwenta — kat pobierać będzie 150 dolarów.

Ze sportu

Na marginesie narady roboczej Okręgowego Związku Lekkoatletycznego

Rekomia poprawy wyników w dotychczasowej pracy wszystkich ogniw organizacyjnych naszego sportu i kultury fizycznej jest zmianą na dotychczasowy styl pracy. Opiarać się ona dziś powinna na całym kolektywie i co pewien czas poddawana winna być samokrytycznej i krytycznej ocenie, aby poprzez wykrycie błędów i wynalezienie sposobów ich usunięcia osiągać jeszcze lepsze wyniki w pracy.

Ten nowy styl pracy, o który wciąż walczymy, przyjmujemy się już wreszcie w naszych związkach okręgowych.

Na dobrej drodze ku temu znajdujemy się w chwili obecnej Łódzki Okręgowy Związek Lekkoatletyczny, który onegdaj zorganizował publicznie na konferencję nazwaną naradą roboczą. Na naradzie poruszono liczne bolączki łódzkiej lekkoatletyki i szukanego drogi do ich usunięcia.

Sukcesem narady było, że obok przedstawicieli naszych władz, Partii, przedstawicieli zrzeszeń sportowych i klubów zgromadziła ona również wielu czynnych zawodników, których wypowiedzi dotyczące strony czysto sportowej były nie mniej cenne od wypowiedzi dotyczących spraw organizacyjnych.

Drugim sukcesem narady było, że dyskusja, jaka wywiązała się po referatach toczyła się istotnie wokół usunięcia dotychczasowych niedociągów w pracy tego Związku i podniesienia tej dyscypliny sportu w Łodzi na wyższy jeszcze poziom.

Trzeba obiektywnie stwierdzić, że lekkoatletyka łódzka już w roku zeszłym ruszyła z martwego punktu i że w tym sezonie ma do zanotowania wiele osiągnięć, ale były i niedociągania.

A więc przede wszystkim, w niedostatek jest jeszcze mierze okazywano pomoc młodzieży szkolnej, nie wpływało w odpowiedni sposób na

zmianę nieprzychylnego niekiedy stosunku do lekkoatletyki niektórych dyrektorów i profesorów, nie potrafiono wreszcie zapewnić Łodzi odpowiedni sprzęt techniczny (posiadamy np. tylko... 4 płotki i 2 tyczki), ani instruktorów.

Te braki wpływały oczywiście hamująco i nie pozwoliły na osiągnięcie lepszych wyników. Sądymy jednak, że Zarząd ŁOZLA, który nie ponosi za niektóre z tych braków winy, postara się obecnie o to, aby przynajmniej te najważniejsze niedociągnięcia usunąć jak najszybciej.

Czym się ma kierować w dalszej swej pracy ŁOZLA? Na to pytanie nie dał sobie on sam odpowiedź i to bardzo trafnie: Przede wszystkim musi zająć się sprawą wychowywania nowych kadr, dalej, musi podjąć systematyczną pracę w naszych kołach sportowych, zmniejszyć działalność kulturalno-oświatową wśród swych członków i wreszcie prowadzić walkę o sportowe zachowanie się na boisku.

i wychowanie nowego typu sportowca, świadomego celów i zadań sportu oraz kultury fizycznej w Polsce Ludowej.

Od siebie jednak dodamy jeszcze jedno.

Kochany ŁOZLA — zdyscyplinuj wreszcie naprawdę swych sędziów i zawodników. O to Cię wszyscy bardzo prosimy! (kr.)

Pięściarze Stali zwyciężyli 13:7

Wczoraj wieczorem odbył się w hali Włókniarza na Widzewie mecz pięściarski pomiędzy reprezentacją ŁOZLA i Włókniarza. Drużyna gospodarzy wystąpiła w składzie b. osłabionym, toteż goście wygrali mecz w wysokim stosunku 13:7. Poziom walk słaby. Widzów niewiele.

Wyniki techniczne przedstawiają się następująco (na pierwszym miejscu zawodnicy Stali):

W wadze muszej Osiecki wypunktował Kargiela.

W kategorii Frydrych wypunktował dobrze zapowiadającego się Stanikowskiego.

W piórkowej Suszka wygrał przez dyskwalifikację Biłasa w III rundzie.

W lekkiej Kucharski przegrał przez t. k. o. w III starciu ze Scigałą.

W lekko-półśredniej Sawicki zwyciężył wysoko na punkty Jędrzejczyka.

W półśredniej Bańkowski przegrał niezasłużenie z Nagajskim.

W lekko-średniej Sznajder po b. słabej walce wypunktował Szczepkowskiego.

W średniej Nowara zremisował z Wieczorkiem.

W półciężkiej Krupiński po 2 napomnieniach przegrał na punkty z Grzelakiem.

W ciężkiej Drapała wypunktował Walaszczyka.

W ringu walki prowadził ob. Kubiak.

Maraton Wolności w Koszycach

Pod koniec października odbędzie się w Koszycach doroczny Maraton Wolności. Tegoroczne zawody są już bliźniacze, XX z rzędu.

Do udziału w zawodach zaproszono wielu maratończyków z zagranicy m. in. Węgry Galambos — 4-krotnego zwycięzcę w biegu oraz jego rodaków Kiraly'ego i Zelenka.

Napłynęli już pierwsze zgłoszenia na wyścig. Norwegia zgłosiła Systaga, który zdobył tegoroczne mistrzostwo Norwegii — 2:34:20. Udział swój zgłosił także zawodnik szwajcarscy. Przybyć ma również trzech maratończyków fińskich.

Dziś na boiskach łódzkich i prowincjonalnych

Piłki ręczna: Park Poniatowskiego, korty reprezentacyjne: drugi dzień mistrzostw siatkówki żeńskiej: godz. 9 grają: Spójnia (Warszawa) — Unia (Łódź), godz. 10.30 AZS (Warszawa) — Kolejarz (Gdańsk), godz. 14.30 Kolejarz (Gdańsk) — Unia (Łódź), godz. 16 Spójnia (Warszawa) — AZS (Warszawa).

Piłki nożna: godz. 15 stadion ŁKS Włókniarza, zawody o mistrzostwo pierwszej ligi państwowej: ŁKS Włókniarz — Budowlani (Chorzów). Zawody o mistrzostwo klasy A okręgu łódzkiego: grupa I: godz. 11 stadion ŁKS Włókniarza: ŁKS Włókniarz I B — Widzew I B, boisko

Pięściarze Budowlanych trenują...

ZKS Budowlani przyjmują zapisy do sekcji bokserskiej w poniedziałki, środy i piątki od godz. 18.00 do 20.00 w sekretariacie Klubu przy ul. Kilińskiego Nr 123.

Trenerem młodej kadry bokserskiej jest Zygmunt Pawlak.

Treningi odbywają się w poniedziałki, środy i piątki od godz. 19.00 do godz. 21.00 w sali przy ul. Nawrot Nr 28.

Co usłyszymy przez radio

Program na niedzielę 1 października 1930 r.

6.50 Początek audycji. 7.00 Muzyczna. 8.00 Dziennik. 8.15 Polska pieśń masowa. 8.20 Melodie operetkowe. 8.50 Audycja SKRK. 9.00 Koncert organowy. 9.30 Proza rozrywkowa. 9.45 „Wieś tańczy i śpiewa”. 10.00 Przegląd prasy stoł. 10.05 Skrzynka ogólna. 10.20 „Poezja i muzyka”. 11.15 (Ł) „Od naszych korespondentów”. 11.25 (Ł) Koncert żywcem. 11.45 Skrzynka Wszechnietych. 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.04 Przegląd czasopism. 12.15 Koncert Orkiestry Rozgłośni Śląskiej. 13.00 „Historia ruchu robotniczego”. 13.15 (Ł) „Spędzamy przyjemnie czas wolny od pracy”. 13.25 (Ł) W ramach aud. „Ludzie naszych fabryk i wsi”. „Wspomnienia racjonalizatora” 13.45 (Ł) „Trybuna ra-

dioluchacza”. 14.20 Piosenki w wyk. Chór Czeplanda. 14.40 Audycja oświatowa. 14.50 „Na swojska nutę”. Gra Kapela Ludowa. 15.15 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 „Nasze chóry śpiewają”. 16.20 „Maria Kopniacka — poetka ludu” (2). 16.35 „Melodie świata”. 17.00 Dziennik. 17.20 Koncert chopinowski — gra L. Sosina — fort. 17.50 Felieton W. Odolskiej. 18.00 Słuchowisko. 18.45 Muzyka. 19.00 Koncert krakowskiej orkiestry i chóru P.R. 20.00 Dziennik wieczorny. 20.30 (Ł) Kwadrans melodii rozrywkowych. 20.45 „Teatrzyk 5-ciu piór”. 22.05 (Ł) Wiadomości sportowe lokalne. 22.15 Wiadomości sportowe z całej Polski. 22.45 Zapomniane przeboje we własnym układzie — gra Grzegorz Kardas. 23.00 (Ostatnie wiadomości. 23.15 „Na dobranoc”.

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR NOWY (ul. Daszyńskiego 34, tel. 181-34) O godz. 19.30 „Bohaterowie dnia powszedniego”.

PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA (ul. Jaracza 27) Dn. 1.X.50 r. (niedziela) — godz. 15 i 19.15 „Sprawa Pawła Eszteraga” A. Gergely. Znizki ważne.

Dn. 2.X.50 r. (poniedziałek) — godz. 19.15 wieczór na odbudowę Warszawy pt. „Radością i pieśnią budujemy Warszawę”.

TEATR „ARLEKIN” Do dnia 12 października 1930 r., teatr nieczynny z powodu wyjazdu do Jeleniej Góry i okolic na gościnne występy ze sztuki pt. „Złota rybka” i „Wesoła maskarada”.

TEATR „PINKO” Teatr nieczynny — wyjazd zespołu na D. Śląsk.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY (ul. Obrońców Stalingradu 21, tel. 150-36) Dziś o godz. 15.30 i 19.15 ostatnie dwa przedstawienia komedii A. Fredry „Wielki człowiek do małych interesów”.

TEATR ZIMOWY „OSA” (ul. Traugutta 1, tel. 272-70) Niedziela, dn. 1. X. 50 r., godz. 16.30 i 19.30 „Słuby murarskie” czyli „Wodewil warszawski” Gozdawy i Stepnia.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA” Niedziela, dn. 1.X.50 r., godz. 19.15. Ostatnie dni! „Córka pani Angot”. Znizki ważne.

PAŃSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI (ul. Jaracza 2, tel. 217-49) Niedziela, dn. 1 października br. godz. 19.30 „Rodzina Blank”, dramatyzacja i reżyseria Jakuba Rothauma.

KINA

ADRIA dla młodzieży (Stalina 1) „Urwis Gawroche” dod. „Jedna z wielu”, godz. 14, 16, 18, 20, poranek godz. 12. (Dla dzieci powyżej lat 8).

BAJKA (Franciszkańska 81) „Piotr I” II seria, dod. „125 lat Teatru Małego w Moskwie”, godz. 15, 17.30, 20. (Dla młodz. doz. powyżej lat 12).

BALTYK (Narutowicza 20) „Orzeł Kaukazu”, II seria, dod. „Wielki Budowniczy Matwiej Kozakow”, godz. 14, 16, 18, 20, por. 11.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12).

GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Program Aktualności Kraj. i Zagran. Nr. 37” (Kronika Nr. 40-50), „Pierwszy czyn młodzieży bułgarskiej”, „W północnej Korei”, godz. 11, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21.

HEL (Legionów 2) — Kino nie czynne z powodu remontu. MUZA (Pabianicka 178) „Młeczenie jest złotem”, dod. „Wietrzeńskie skały”, godz. 16, 18, 20, poranek godz. 11. (Dla młodzieży niedozwolony).

POLONIA (Piotrkowska 67) „Pragnienie”, dod. „W kraju socjalizmu”, godz. 15, 17, 19, 21, poranek godz. 11. (Dla młodzieży powyżej lat 14).

PRZEDWIOSNIE (Zeromskiego 76) „Jan Rohacz z Dube”, dod. „Przegląd sportowy Nr. 3-50”, godz. 16, 18, 20, poranek godz. 11. (Dla młodzieży powyżej lat 14).

REKORD (Rzgowska 2) „Maskarada”, dod. „Człowiek z góry wysokiej”, godz. 16, 18, 20. (Dla młodz. powyżej lat 12).

ROBOTNIK (Kilińskiego 178) „Pan Prokocun i S-ka” (program składany z kolorowych kreskówek czeskich), godz. 16, 18, 20. (Dla dzieci powyżej lat 7).

ROMA (Rzgowska 84) „Stjepan Razin” dod. „Z przeszłości ziemi”, godz. 15, 17.30, 20, poranek godz. 11. (Dla młodz. pow. lat 12)

STYLOWY (Kilińskiego 128) „Dwaj panowie F” dod. „Pieśń wiosny”, godz. 16, 18, 20. (Dla młodz. powyżej lat 12).

SWIT (Bahucki Rynek 2) „Nasz chleb powszedni”, dod. „Alma-Ata”, godz. 16, 18, 20. (Dla młodz. powyżej lat 12).

TATRY (Sienkiewicza 40, w lokalu zimowym). „Magret”, dod. „Budujemy Rudowęglowce”, godz. 14.30, 16.30, 18.30, 20.30. TEĆZA (Piotrkowska 108) Nieczynne.

WISŁA (Daszyńskiego 1). „Orzeł Kaukazu” II seria, dod. „W piaskach starożytnego Chozemmu”, godz. 14.30, 16.30, 18.30, 20.30, poranek 10.30. (Dla młodz. powyżej lat 12).

WŁOKNIARZ (Próchnicka 16) „Orzeł Kaukazu” I seria, dod. „W kraju socjalizmu”, godz. 14, 16, 18.30, 20.30, poranek godz. 11. (Dla młodzieży powyżej lat 12).

WOLNOŚĆ (Napiorkowskiego 16) „Dziewczyna ze Słowacji”, dod. „Świat Młodych” Nr. 12, godz. 14, 16, 18, 20, poranek godz. 11. (Dla dzieci powyżej lat 10).

ZACHĘTA (Zgierska 26) „Dwie Brygady”, dod. „Korea”, godz. 16, 18, 20, poranek godz. 11. (Dla dzieci powyżej lat 7).

Malaje terenem walki narodowo-wyzwoleńczej

W ostatnich dniach sierpnia agencja Reutersa opublikowała oficjalnie dane o stratach wojsk angielskich na Malajach, licząc od chwili rozpoczęcia wojny w czerwcu 1948 roku. Podane w komunikacie liczby świadczą, że straty Anglików na Malajach wielokrotnie przekraczają straty malajskiej armii ludowej, a ich rozmiary dowodzą jasno, że na Malajach toczy się prawdziwa wojna.

Imperialiści angielscy dość długo czynili wysiłki, by przekonać świat, że na Malajach prowadzi się jedynie „akcje policyjną” przeciwko „garstce terrorystów”. Dziś nie mają już odwagi powtarzać tych bezsensownych wymysłów. „To jest wojna” — zmuszony był przyznać w dniu 8 czerwca br. angielski minister kolonii, Griffith. Należało dodać, że jest to wojna agresywna, kolonialna.

Malaje — to kraj ogromnych bogactw naturalnych. Dostarczają one ponad 40 proc. światowej produkcji kauczuku oraz znaczną część światowej produkcji cyny. Malaje stanowią dla Anglii jedno z najważniejszych źródeł dolarów, ponieważ głównym importem cyny i kauczuku są Stany Zjednoczone. Tak np. tylko w pierwszej połowie br. wywieziono do USA kauczuku i cyny za 121 milionów dolarów.

Labourystowskie pachołkowie angielskiego imperializmu usiłują zamaskować istotny charakter woj-

ny frazesami o „obronie demokracji” o „zachodniej cywilizacji”. Ale wielcy monopolisci, prawdziwi gospodarze malajskich kopaliń i plantacji kauczukowych, nie troszczą się w najmniejszym nawet stopniu o zachowanie pozorów. Pozwalają sobie oni na cyniczne, pełne szczerzości wypowiedzi, które całkowicie odsłaniają właściwe podłoże wojny na Malajach. Dziennik angielski „Great Britain and East”, wyrażając poglądy właścicieli plantacji kauczukowych, pisze: „W związku z niedawną zwyżką cen kauczuku, perspektywę gospodarcze Wyp Malajskich są nader pomyślne.”

Plantatorzy mogą dziś uszykać bardzo solidny dochód”. Bajeczne zyski angielskich monopolistów — oto powód, dla którego przelewa się krew na Malajach. Narod malajski, wbrew oczekiwaniom imperialistycznych rekinów, wykazuje żelazną wytrwałość. Rozpętując w czerwcu 1948 roku grabieżczą wojnę na Malajach, kolonizatorzy angielscy liczyli, że uda im się za jednym zamachem zlikwidować ruch narodowo-wyzwoleńczy. Jednakowoż malajska armia ludowa unicestwiła układane w Londynie plany kolonialnej „wojny błyskawicznej”.

Według informacji „Sunday Times” na Malaje rzucano armię, liczącą łącznie 130 tys. ludzi, wyposażoną w samoloty, działa artylerii i czołgi. Ale armia ta okazała się

bezsilna w obliczu zdecydowanego dążenia narodu malajskiego do wolności.

Ruch partyzancki na Malajach stale się rozszerza. Mówią o tym nawet oficjalne dane angielskie: w styczniu br. partyzanci dokonali 145 operacji bojowych, w lutym — 225, w marcu — 290, w kwietniu — 380, a w maju aż 509. Malajski korespondent „Times’a” stwierdza, że partyzanci „znacznie ulepszyli swą technikę operacji bojowych”. Wysiłki kolonizatorów angielskich, by zmusić samych Malajczyków do walki bratobójczej, walki z partyzantami, poniosły fiasko. Dowództwo wojsk angielskich na Malajach, w raporcie opublikowanym w lipcu br., przyznało się do pełnego niepowodzenia kampanii werbunkowej. Od roku 1947 zdołano zwerbować spośród ludności tubylczej zaledwie 3 tys. żołnierzy, przy czym tylko 112 osób zdecydowało się na przedłużenie ich służby w armii.

Labourystowskie „pionierzy cywilizacji zachodniej” wprowadzili na Malajach reżim policyjny. Zakazana jest działalność wszelkich demokratycznych organizacji społecznych. Partia komunistyczna została zdelegalizowana. Niedawno wydano rozporządzenie, na mocy którego za jakakolwiek krytyczną wypowiedź w sprawie współdziałania Anglii w agresji amerykańskiej na Korei, gazety będą natychmiast konfiskowane, a ich wydawcy, właści-

ciele drukarni i kolporterzy zostaną uwięzieni. W lipcu wyszła ustawa o „stanie nadzwyczajnym”, przewidująca karę śmierci za udzielenie pomocy partyzantom.

Wszystkie te zarządzenia pogłębiają jedynie nienawiść narodu malajskiego do swoich ciemiężców. Narod Malajów zdecydowany jest doprowadzić do końca wyzwoleńcza walkę, wypędzić z kraju kolonizatorów angielskich i stworzyć ludową republikę malajską. Nawet angielskie gazety burżuazyjne przyznają, że Anglii dalsi są dziś od zwycięstwa, niż w chwili rozpętania tej bandyckiej wojny.

Przerażeni rozmachem ruchu wyzwoleńczego, kolonizatorzy angielscy szukają pomocy u imperialistów amerykańskich. Magnaci z Wall Street od dawna już łakomym wzrokiem patrzą na Malaje, które niech ich zarówno swymi bogactwami, jak i położeniem strategicznym. W lipcu odwiedziła Malaje amerykańska misja wojskowo-gospodarcza, z Johnem Mulby na czele; misja ta prowadziła z władzami angielskimi rozmowy o rozmiarach i charakterze amerykańskiej pomocy wojskowej.

Jednakowoż żadna pomoc imperializmu amerykańskiego nie ocali kolonizatorów angielskich przed nieuniknioną klęską. Narod malajski wywalczy wolność. W swej sprawiedliwej walce ma on za sobą całą postępową ludność.

Smoczyk odznaczony pośmiertnie Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski

WARSZAWA. — Za wybitne zasługi, położone w dziedzinie rozwoju i propagandy sportu polskiego, Prezydent R. P. odznaczył w dniu 30 września br. Alfreda Smoczyka pośmiertnie Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Z mistrzostw Polski w siatkówce kobiet

W dniu wczorajszym na Stadionie centralnym w parku Poniatowskiego rozpoczęły się finały mistrzostw Polski w siatkówce kobiecej. Pierwszego dnia padły następujące wyniki:

ZKS Spójnia (Warszawa) — Kolejarz (Gdańsk) 3:2 (13:15, 15:8, 15:4, 5:15, 15:12).

Unia (Łódź) — AZS (Warszawa) 2:1 (15:8, 15:4, 4:15).

Z powodu zapadających ciemności dokonanie tego spotkania nastąpi dzisiaj o godzinie 8 rano.

Sportowcy łódzcy na odbudowę Warszawy

W akcji zbiórki na odbudowę stolicy sportowcy woj. łódzkiego zebrali we wrześniu kwotę 527 tys. zł.

Najlepsze wyniki w zbiorce na odbudowę stolicy osiągnęli sportowcy Spójni, którzy zebrali 330 tys. zł. Sportowcy Włókniarza przekazali na odbudowę Warszawy 175 tys. zł.

Ze sportu akademickiego

W związku z inauguracją roku akademickiego Z.U. AZS przy Politechnice Łódzkiej organizuje mecz w piłkę siatkową między mistrzem Polski szkół średnich, a mistrzem Łodzi AZS Łódź. Spotkanie odbędzie się w dniu 2.10 br. o godz. 14.30 na boisku Politechniki Łódzkiej, ul. Gdańska 155.

Drużyny wystąpią w następujących składach:

MKS. Sobociński, Szor, Szewczyk, Kabziński, Roge, Kaczmarek, Kociolek.

AZS. Fronteak, Borucz, Radomski, Szypowski, Rutkowski, Skowroński, Cywiński.

GEOS Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Redakcja: KOLEGIUM REDAKCYJNE. Telefon: 215-14. Redaktor naczelny: 215-14. Zastępca red. naczelnego: 218-22. Sekretarz odpowiedzialny: 215-05. Dział partyjny: 215-19. Dział korespondentów robotniczych i chłopich oraz redaktorów gazetek ściennej: 219-42. Dział mutacji: 224-29. Dział miejski i sportowy: 224-21. Dział ekonomiczny: 218-11. Dział rolny: 224-21. Redakcja nocna: wewn. 9. 172-31. Kierownik: Łódź, Piotrkowska 79, tel. 222-22. Administracja: 220-42. Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 104, tel. 111-55 i 114-78. Wydawca BSW „Prasa”. Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 88, III-cie piętro. Druk. Zakł. Graf. BSW „Prasa” Łódź, ul. Zwirki 17, tel. 205-42. Prenumeratę przyjmuje P.P.K. „Ruch” na konto P.K.O. Nr. VII-8221.